

371.8

42360

C.3

71385

โอกาสการเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามประเภท

โรงเรียน สถานภาพส่วนตัว และผลการเรียนของนักเรียน

ในภาคใต้

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สูงหัว ๑๐ ถนนวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๑๐๖ โทร. ๑๑๑-๑๖๐๑-๐๒๓๐๐๐

ปริญญานิพนธ์

ของ

นิมิตร อิศวรรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

10 เมษายน 2521

31 ต.ค. 2521

71385

X

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรี -
นครินทรวิโรฒได้

...๑๖๖... ๑๖๖... ประธาน

...๒๕๖๖... ๒๕๖๖... กรรมการ

...๓๖๖... ๓๖๖... กรรมการ

X

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง
จาก ศาสตราจารย์ ดร.อารี สักหลदी อาจารย์ ดร.ประพนธ์ เจียรกุล และอาจารย์
ศศิธร สุวรรณสุข ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือจาก คุณประยงค์ ฐน้อย ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
นายสมคิด ไทยกิม ในการจัดพิมพ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอบคุณ
ทุกท่านซึ่งมีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

นิมิตร อิศวรรค์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ถำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
	✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	9
2	เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
3	✓ วิธีดำเนินการ	19
	✓ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	19
	✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	22
	การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	การจัดกระทำกับข้อมูล	25
	✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28

5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	63
	ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	63
	วิธีดำเนินการวิจัย	63
	การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	64
	สรุปผลการค้นคว้า	65
	อภิปรายผล	70
	ข้อเสนอแนะ	77
	บรรณานุกรม	79
	ภาคผนวก	84

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างแยกตามจังหวัดและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	20
2	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับประเภทโรงเรียนที่จับมาในชั้น ม.ศ.3	28
3	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประเภทโรงเรียนที่จับมาในชั้น ม.ศ.3	29
4	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของประเภทโรงเรียนที่จับมาในชั้น ม.ศ.3 ระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	30
5	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของประเภทโรงเรียนที่จับมาในชั้น ม.ศ.3 ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์	31
6	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับอาชีพของบิดา	32
7	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับอาชีพของบิดา	33
8	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของอาชีพบิดานักเรียนระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	35
9	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของอาชีพบิดานักเรียนระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์.	37
10	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับรายได้ครอบครัว	39
11	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับรายได้ครอบครัว	40

12	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของรายได้ครอบครัว ระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	41
13	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของรายได้ครอบครัว ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล กับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์	42
14	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบิดา	43
15	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบิดา	44
16	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษา ของบิดา ระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	45
17	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษา ของบิดา ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล กับนักเรียน ในโรงเรียนราษฎร์	47
18	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับจำนวนพี่น้อง	49
19	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับจำนวนพี่น้อง	50
20	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของจำนวนพี่น้อง ระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	51
21	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของจำนวนพี่น้อง ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนใน โรงเรียนราษฎร์	52
22	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียน ..	53

ตาราง

หน้า

23	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของการมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียน ในโรงเรียนราษฎร์	54
24	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับภูมิลำเนา	55
25	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภูมิลำเนา	56
26	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของภูมิลำเนา ระหว่างเกณฑ์ ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	57
27	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของภูมิลำเนา ระหว่างนักเรียน ในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์	58
28	แสดงเกณฑ์ประชากรเกี่ยวกับผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3	59
29	แสดงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3	60
30	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง	61
31	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์..	62

บทนำ

คำนำ

ความเจริญทุกด้านของบ้านเมืองย่อมขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของประชากรในชาติ เป็นสำคัญ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้เยาวชนของชาติได้เป็นผู้มีความรู้ มีพละนามัยดี มีความสามารถในการประกอบอาชีพเป็นกำลังสำคัญทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองดี มีความประพฤติดี รู้จักดำเนินชีวิตของตนในสังคมอย่างเหมาะสม ตลอดจนเป็นผู้มีค่านิยมในวัฒนธรรมของชาติ จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง (ฉำรง บัวศรี, 2513 : 46 - 51) ประเทศไทยที่ประชากรมีพื้นฐานทางการศึกษาค่ำ แม้วาประเทศนั้นจะมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจอย่างใดเลิศสักปานใดก็ตาม ก็ไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจให้บรรลุตามเป้าหมายได้ (มนัสวี อุณหนันท์, 2517) สำหรับประเทศไทยอาจจะกล่าวได้ว่า ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ ดังนั้นถ้าได้ทุ่มเทในด้านคุณภาพของประชากรเพิ่มขึ้นอีก ประเทศไทยน่าจะไ้พัฒนาไปรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่

เมื่อมุ่งถึงการจัดการศึกษา สิ่งที่ไม่ควรให้ยานไปก็คือการมองย้อนอดีตซึ่งได้จัดการศึกษามาว่าเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางที่จะก้าวต่อไปอย่างถูกต้องทิศทาง

สำหรับประเทศไทยเรานั้นได้เริ่มมีการจัดการศึกษาขึ้นเป็นรูปร่างมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และเริ่มอย่างจริงจังในสมัยรัชกาลที่ 6 ดังจะเห็นได้ว่า

"ในปี พ.ศ. 2452 ได้มีการประกาศใช้โครงการศึกษามัธยมใหม่ ซึ่งแบ่งการศึกษา ระดับมัธยมออกเป็น 2 สาย ได้แก่สายสามัญ (Academic) และสายอาชีพ (Vocational) ครั้นถึงปี พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้จัดระบบการศึกษาเป็น 3-3-3-2 ซึ่งเป็นรากฐานการศึกษาของไทยมาจนปัจจุบันนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2464 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา บังคับให้เด็กทุกคนเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และในปี พ.ศ. 2475 ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษามัธยมแรกในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งแตกต่างจากฉบับ พ.ศ. 2464 ให้เพิ่มชั้นประถมศึกษาเป็น 4 ปี มัธยมศึกษา 4 ปี และมัธยมศึกษาปลาย 4 ปี" (Thailand, Ministry of Education, 1966 : 4)

การเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองในปี พ.ศ. 2475 มีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาอย่างมาก เนื่องจาก "ได้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาขึ้นหลายประการในปี พ.ศ. 2475 เพราะรัฐบาลปฎิวัติต้องการขยายการประถมศึกษาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในขณะนั้นได้บัญญัติว่า รัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสองประเภทคือ สมาชิกที่ราษฎร เลือกตั้งกับสมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง จังหวัดใดถ้ามีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกินกว่าครึ่งหนึ่งของระดับประถมศึกษา ให้จังหวัดนั้นมีผู้แทนราษฎรได้เต็มจำนวน บทบัญญัตินี้ทำให้การประถมศึกษาขยายตัวไปทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว งบประมาณของประเทศส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับการศึกษามุ่งที่การประถมศึกษาจึงทำให้การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาได้รับงบประมาณน้อยลง" (Ibid., p.5)

ประชากรของประเทศไทยจึงมีความรู้อยู่ในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะสาเหตุเนื่องมาจาก รัฐบาลปฎิวัติต้องการขยายการศึกษาระดับประถมศึกษาให้ทั่วถึงก่อน และอีกประการหนึ่งก็คือประเทศไทยเพิ่งเริ่มต้นตัวทางด้านการศึกษา ผลที่ติดตามมาเมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาประเทศที่การศึกษาของเขาเจริญรุ่งเรือง เช่น ยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านการศึกษาไปได้ช้ากว่ายุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ทั้งนี้ย่อมส่งผลถึงด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จากผลสะท้อนอันนี้เองทำให้บุคคลในวงการการศึกษาของไทยได้หันมาให้ความสนใจในการศึกษามากขึ้น เห็นว่าการศึกษาระดับประถมศึกษานั้นไม่เป็นการพอเพียง ดังจะเห็นได้ง่ายๆ จากการที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเพิ่งจะเริ่มเปลี่ยนรูปในเวลาเพียงเล็กน้อย นักอุตสาหกรรมและนักการค้ายังเรียกร้องการศึกษาจากคนงานของเขาสูงมาก ต่อไปจากระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเจริญกว่านี้ นักอุตสาหกรรมและนักการค้าจะยิ่งเรียกร้องให้คนงานของเขาที่มีการศึกษาสูงขึ้นไปอีก นักธุรกิจท่านหนึ่งเคยพูดว่าคนที่อ่านภาษาอังกฤษไม่ออกจะขายของไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะสินค้าต่าง ๆ มักมีตราและสลากเป็นภาษาอังกฤษ ข้อคิดแบบนี้เป็นเครื่องเตือนใจให้นักการศึกษารีบขยายการมัธยมศึกษาอย่างรีบด่วน ถ้าประเทศไทยขยายการมัธยมศึกษาไม่ทันกับความก้าวหน้าของระบบเศรษฐกิจ ประเทศไทยก็คงเป็น

ประเทศค่อยพัฒนาอยู่ต่อไปอีกนาน (กอ สวัสดิ์พาณิชย์, 2519 : 67) รัฐบาลจึงเริ่มขยายงานทางด้านมัธยมศึกษากันอย่างกว้างขวาง โดยพยายามที่จะขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้ทั่วถึงทุกตำบลของประเทศ

ในระบะนี้การมัธยมศึกษากำลังได้รับความเอาใจใส่จากนักการศึกษาในประเทศต่าง ๆ แทบทั่วโลก เหตุที่เป็นดังนี้เพราะการศึกษาในระดับกลางเป็นบ่อเกิดของปัญหาหลายอย่าง และในขณะเดียวกันการศึกษาในระดับกลางนี้จะช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้อย่างมากมาย (กอ สวัสดิ์พาณิชย์, 2513) ประเทศที่กำลังพัฒนาย่อมมีปัญหาเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา มากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว ปัญหาการมัธยมศึกษาในประเทศที่กำลังพัฒนามีลักษณะคล้ายคลึงกันหลายประการ เช่น ปัญหาหลักสูตร ปัญหาการเลือกวิชาเรียน และปัญหาการไม่สามารถรับนักเรียนเข้าเรียนได้ตามความต้องการในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เด็กที่ต้องการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างไร ย่อมเป็นที่ทราบกันดี แต่โรงเรียนไม่สามารถรับนักเรียนเพิ่มขึ้นได้มาก ผู้ปกครองมักต้องการให้บุตรหลานของเขาได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น "ในบรรดาความทุกข์ของคนนั้นจะมีอะไรทุกข์ใจเท่ากับการมองเห็นบุตรหลานของตนขาดความก้าวหน้าเห็นจะมีไม่ก็อย่าง เราจะช่วยให้เด็กจำนวนมากขาดโอกาสในการศึกษากระนั้นหรือ เราจะปล่อยให้ผู้ปกครองเด็กจำนวนมากได้รับความทุกข์อย่างแสนสาหัสกระนั้นหรือ ผมเห็นว่าเราควรช่วยเด็กและผู้ปกครองเด็กให้พ้นจากความทรมานใจ" (กอ สวัสดิ์พาณิชย์, 2513 : 271) เพราะจากสถิติการศึกษาปี 2518 ของกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา พบว่ามีนักเรียนชั้น ม.ศ.3 จำนวน 241,507 คน และนักเรียนเรียนชั้น ม.ศ.4 จำนวน 71,108 คน พิจารณาจากตัวเลขจะเห็นว่าแตกต่างกันถึง 170,399 คน ซึ่งในจำนวนนี้แน่นอนที่จะต้องมีความไม่พอที่ของการศึกษาต่อ แต่อะไร เป็นปัจจัยที่ทำให้เขาไม่ได้ศึกษาต่ออะไรทำให้โอกาสทางการศึกษาของเขาหมดไป พิจารณาการจัดการศึกษาของไทยปัจจุบันพอจะสรุปได้ว่าไม่สร้างความยุติธรรมในประชาชนไทย ไม่ให้ความเสมอภาคหรือโอกาสแก่คนส่วนใหญ่ มุ่งให้ประโยชน์แก่คนส่วนน้อยทั้งในค่านักเรียนและผู้ปกครอง (ปวย อึ้งภากรณ์, 2518 : 5) แต่เมื่อตกลงใจว่าการศึกษาค่าว่ามีเป้าหมายอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเป็นธรรม การศึกษาต้องรีบเดินเข้าสู่เป้าหมายนั้นโดยเฉพาะ (ณรงค์ฤทธิ์ ศรีรัตนโกสิน, 2518 : 5)

2516 : 12) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่อง โอกาสในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน เพื่อจะได้นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้พิจารณาหาทางให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อเท่าเทียมกันยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียนที่จบมาในระดับ ม.ศ.3 ทั้งนี้ โดยเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นในภาคใต้

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ทั้งนี้ โดยเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นในภาคใต้

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยจำแนกตามผลการเรียนในระดับม.ศ.3 ทั้งนี้ โดยเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นในภาคใต้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้จะเป็นแนวทางให้ทราบถึงองค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับโอกาสของนักเรียนในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อันจะเป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดบริการแนะแนว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการรับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ทั้งในโรงเรียนราษฎร์

และโรงเรียนรัฐบาลในภาคใต้ /

2. โรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจะศึกษาเฉพาะโรงเรียนในภาคใต้เท่านั้น ไม่คลุมถึงภาคอื่นด้วย โดยใช้สุ่มมาจากโรงเรียนในจังหวัดภาคใต้และเป็นจังหวัดที่มีทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลที่เปิดสอนในระดับชั้น ม.ศ.4 รวม 6 จังหวัด ได้แก่ นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต และตรัง

ตัวแปรที่จะศึกษา

ก. ตัวแปรอิสระ

1. ประเภทของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 มา
2. อาชีพของบิดา - (มารดา)
3. รายได้ของบิดา (มารดา)
4. ระดับการศึกษาของบิดา (มารดา)
5. จำนวนพี่น้อง
6. การมีพี่เรียนหรือเคยเรียนอยู่ในโรงเรียน
7. ภูมิฐานะ
8. ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3

ข. ตัวแปรตาม

1. การได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล
2. การได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ. 4 ในโรงเรียนราษฎร์

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในภาคใต้ในปีการศึกษา 2520 เพราะเชื่อว่านักเรียนในปีการศึกษา 2520 ย่อมไม่แตกต่างไปจากนักเรียนปีการศึกษาอื่น เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเข้าศึกษา

2. ถือว่าการได้เข้าเรียน ม.ศ.4 เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับก็ตาม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การศึกษารุ่นนี้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ ดังนี้

1. "โอกาสการเข้าศึกษา" หมายถึง การเข้าเรียนได้ในชั้น ม.ศ.4 สายสามัญทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ปีการศึกษา 2520 โดยเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้เข้าศึกษา ทั้งนี้ โดยเทียบตามสัดส่วนกับสภาพเป็นจริงของพลเมืองในภาคใต้

2. "นักเรียน" หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.4 ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2520

3. "โรงเรียน" หมายถึง โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ ซึ่งมีการเรียนการสอนในชั้น ม.ศ.4

4. "ประเภทโรงเรียน" หมายถึง สถานศึกษาซึ่งนักเรียนจบ ม.ศ.3 ก่อนที่จะมาเข้าเรียนต่อในชั้น ม.ศ.4 อันได้แก่

4.1 โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด

4.2 โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ

4.3 โรงเรียนราษฎร์

5. "อาชีพบิคา (มารคา)" หมายถึง ลักษณะของการประกอบอาชีพของบิคา ในกรณีที่ไม่มียาหรือบิคาไม่ได้ประกอบอาชีพ ให้ถือเอาอาชีพของมารคา หรือผู้ปกครองแทนลักษณะอาชีพแบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

5.1 กลุ่มอาชีพระดับสูง และนักบริหาร เช่น แพทย์ วิศวกร ครูปริญญา และ

ข้าราชการตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนกขึ้นไป

- 5.2 กลุ่มนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม นายธนาคาร นายห้างใหญ่ คหบดี
- 5.3 กลุ่มพ่อค้าธรรมดา เจ้าของร้านค้า
- 5.4 เสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวน
- 5.5 เกษตรกรทั่วไป
- 5.6 กรรมกรรายวัน กรรมกร ไม่มีทักษะ

6. "รายได้บิดา(มารดา)" หมายถึง รายได้ต่อเนื่องของบิดามารดาด้วยกัน รายได้ของบิดาหรือมารดาในกรณีที่ประกอบอาชีพเพียงคนเดียว ส่วนในกรณีที่ไม่มีบิดา มารดา ให้ถือเอารายได้ของผู้ปกครองแทน

โดยแบ่งกลุ่มของรายได้ต่อเนื่องเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- ✓ 6.1 รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท
- 6.2 รายได้ระหว่าง 1,000 บาท ถึง 2,000 บาท
- 6.3 รายได้ระหว่าง 2,001 บาท ถึง 3,000 บาท
- 6.4 รายได้ระหว่าง 3,001 บาท ถึง 5,000 บาท
- 6.5 รายได้เกินกว่า 5,000 บาทขึ้นไป

7. "ระดับการศึกษาของบิดา(มารดา)" ให้ถือเอาระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาหรือมารดาคนหนึ่งเป็นเกณฑ์ ในกรณีที่ไม่มีบิดามารดา ให้ถือเอาระดับการศึกษาของผู้ปกครองโดยแยกระดับการศึกษาเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 7.1 ไม่จบชั้น ป.4
- 7.2 จบชั้น ป.4 แต่ไม่เกิน ป.7
- 7.3 จบชั้น ป.7 แต่ไม่เกิน ม.ศ.3
- 7.4 จบชั้น ม.ศ.3 แต่ไม่เกิน ม.ศ.5
- 7.5 จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า เช่น ป.กศ. ป.ป. มัธยมศึกษาตอนปลาย

สายอาชีพ

7.6 ระดับมหาวิทยาลัย

8. "จำนวนพี่น้อง" หมายถึง จำนวนบุตรที่เกิดร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนักเรียนรวมทั้งตัวนักเรียนด้วย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

8.1 ไม่เกิน 4 คน

8.2 เกินกว่า 4 คนขึ้นไป

9. "การมีพี่เรียนหรือเคยเรียนในโรงเรียน" หมายถึง พี่ร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนักเรียนเคยเรียนหรือกำลังเรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในปัจจุบัน

10. "ภูมิลำเนา" หมายถึง ถิ่นฐานที่ครอบครัวของนักเรียนตั้งอยู่ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

10.1 ในเมือง หมายถึง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล หรือห่างจากเทศบาลในรัศมี 1 ก.ม.

10.2 นอกเมือง หมายถึง ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล โดยห่างออกไปในรัศมีเกินกว่า 1 ก.ม.

11. "ผลการเรียน" หมายถึง เปอร์เซนต์ หรือเกรดที่นักเรียนได้รับเมื่อจบชั้น ม.ศ.3 โดยแยกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

11.1 กลุ่มที่มีการเรียนสูง คือตั้งแต่ 75 - 100 %

หรือเกรดตั้งแต่ 3.00 - 4.00

11.2 กลุ่มที่มีการเรียนปานกลาง คือตั้งแต่ 60 - 74 %

หรือเกรดตั้งแต่ 2.40 - 2.99

11.3 กลุ่มที่มีผลทางการเรียนต่ำ คือตั้งแต่ต่ำกว่า 60 % ลงมา

หรือเกรดต่ำกว่า 2.40 - ลงมา

✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่จบมาจากประเภทโรงเรียนที่ต่างกันมีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่บิดามีอาชีพแตกต่างกันมีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่บิดามีรายได้แตกต่างกันมีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องรวมบิดามารดาเดียวกันแตกต่างกันมีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีพี่เรียนหรือเคยเรียนอยู่ในโรงเรียนและนักเรียนที่ไม่มีพี่เรียนหรือเคยเรียนในโรงเรียน มีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนั้นแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองและในชนบทมีโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน
8. ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 มีส่วนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแตกต่างกันในการ เข้าศึกษาต่อ

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการได้เข้าศึกษา

ในสังคมประชาธิปไตย ทุกคนควรมีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อเท่าเทียมกัน สำหรับในทางปฏิบัติที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กอ ศวัสดิพาณิชย์ (2515 : 8) ได้ทำการศึกษาพบว่า สถิติของผู้ที่มีโอกาสเข้าเรียนในสถานบันการศึกษาระดับต่างๆ มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดของประเทศ คือ

ในระดับประถมศึกษา มีนักเรียนในโรงเรียนเพียง 14 % ของประชากรทั้งหมด

ในระดับมัธยมศึกษา มีนักเรียนในโรงเรียนเพียง 1 % ของประชากรทั้งหมด

ในระดับอุดมศึกษามีนักเรียนในโรงเรียนเพียง 0.12 % ของประชากรทั้งหมด

สถิติดังกล่าวเป็นของประเทศไทย แต่ทั้งนี้ก็มีใ้หมายความว่าในประเทศอื่นไม่มีปัญหาในเรื่องของการเข้าศึกษา โอกาสทางการศึกษาในส่วนต่าง ๆ ของโลกนั้นยังมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ โดยทั่วไป แม้แต่ประเทศที่พัฒนาและมีความเจริญทางการศึกษามากแล้วก็ตาม จากการวิจัยของ สมใจ หอมเย็น (2514 : 166) พบว่าตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อความไม่เสมอภาคทางการศึกษานี้ มักจะมาจากความยากจนของประเทศ คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูงจะมีโอกาสได้ศึกษาต่อและมักจะประสบผลสำเร็จไ้มากกว่าคนที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำกว่า นอกจากนี้แล้วสภาพแวดล้อมและสถานภาพของส่วนตัวบางประการก็ยังมีผลต่อความไม่เสมอภาคการได้ศึกษาต่ออีกด้วย อาทิ เช่น ทัศนคติของบิดามารดา ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุตร และภูมิลำเนาซึ่งนับว่ามีส่วนในสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนไม่น้อย จะเห็นได้จากห้องถิ่นที่ห่างไกลความเจริญ ใช้ภาษาพื้นเมือง สภาพโรงเรียนไม่ได้รับการเอาใจใส่ช่วยเหลือจากรัฐอย่างเพียงพอ อุปกรณ์ไม่พร้อม ขาดครูที่มีวุฒิ และขาดประสบการณ์ในการสอน

ผู้เรียนก็ชัดเจน นักเรียนเหล่านั้นจะมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการเรียนน้อยมาก

จากการสำรวจของยูเนสโก (UNESCO, 1966 : 6) พบว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูงจึงจะได้เข้าศึกษามากกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่า

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการได้เข้าศึกษานั้นยังขาดความเท่าเทียมกันในสาเหตุหลายประการ ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจว่าการได้เข้าศึกษาต่อในระดับ ม.ศ.4 ของนักเรียนซึ่งจบ ม.ศ.3 ในภาคใต้นั้น มีอะไรเป็นอุปสรรคที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันหรือไม่ ✓

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเภทโรงเรียน

ในบรรดาองค์ประกอบหลายประการที่ส่งผลต่อโอกาสพัฒนาสมรรถภาพสูงสุดของผู้เรียนนั้น คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2517 : 43 - 73) พบว่าประเภทของโรงเรียนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่ง ถ้าโอกาสเหล่านี้ต่างกัน ก็ย่อมทำให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาต่างกันด้วย จะเห็นได้จากเอกสารและงานวิจัยดังต่อไปนี้

เจงค์ (Jencks, 1971 : 71) พบว่า ผู้ที่ได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมดีกว่าในชนบทจะมีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยน้อยกว่าผู้ที่ได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมดีกว่าในเมือง ซึ่งจากการวิจัยของอารีรัตน์ บุญญลักษณ์ (2516) ก็พบว่าคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครสูงกว่าคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นนี้ ชี้ว่าประเภทโรงเรียนต่างกันย่อมส่งผลสัมฤทธิ์หรือโอกาสที่แตกต่างกันด้วย ดังจะเห็นจากงานวิจัยของมยุรี ศรีชัย (2517) ซึ่งพบว่าผู้ที่จบการศึกษานักใหญ่ระดับที่ 2 มีระดับการเรียนรู้หนึ่งสัปดาห์ต่อนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในทำนองเดียวกัน วีระ จงศ์สรรค์ (2518 : 1) ก็พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักศึกษาใหญ่ระดับ 4 ในภาคกลาง

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่าประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกันย่อมส่งผลให้ผู้เรียนใดมีความแตกต่างกันด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องนี้เพื่อพิจารณาว่านักเรียนที่มาจากประเภทโรงเรียนที่ต่างกัน มีการเข้าศึกษาต่อใดต่างกันหรือไม่ ✓

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนตัว

เมื่อพูดถึงการได้เข้าศึกษาต่อแล้ว บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาแทบทุกคนต้องพูดถึงอุปสรรคที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน นั่นคือสถานภาพส่วนตัวที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะสถานภาพส่วนตัวจะครอบคลุมถึงอาชีพบิดา (นวรรค) รายได้บิดา (มารดา) ระดับการศึกษาของบิดา (มารดา) จำนวนพี่น้อง การศึกษาของพี่ในโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่ ตลอดจนภูมิฐานะ จนน่าจะพูดได้ว่าสถานภาพส่วนตัวมีความสำคัญต่อการได้เข้าศึกษามาก ซึ่งมีผู้วิจัยดังต่อไปนี้

กรมสามัญศึกษา (2509 : 12 - 24) วิจัยพบว่า สาเหตุที่นักเรียนประมาณ 1 ใน 3 ของจังหวัดกาญจนบุรีปี 2507 - 2508 ไม่ได้เข้าสอบเพราะ

1. อาชีพของผู้ปกครอง อาชีพหลักของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ทำนา รับจ้าง และอาชีพเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ
2. รายได้รายจ่ายของครอบครัวตามลักษณะอาชีพ ปรากฏว่าเป็นรายได้ประเภทผลิตผลจากไร่นาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเก็บไว้เลี้ยงครอบครัวบ้าง และนำบางส่วนไปขายเพื่อแลกเปลี่ยนเครื่องอุปโภคบริโภค รายได้ที่เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายจึงมีจำกัดไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย
3. อยู่ในครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ย 4 - 6 คน จำนวนบุตรโดยเฉลี่ยประมาณครอบครัวละ 5 - 7 คน

ต่อมาปี 2513 สังกัด อุทรานันท์ (2513 : 172) ศึกษาพบองค์ประกอบที่ทำให้เด็กไม่เข้าเรียนต่อในชั้นประถมศึกษาตอนปลายว่ามีดังนี้

1. ผู้ปกครองของเด็กกลุ่มที่ไม่เรียนต่อส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง

2. รายได้ครอบครัวมีประมาณ 2,000 - 4,000 บาท
3. การศึกษาของผู้ปกครองของเด็กกลุ่มที่ไม่เรียนต่อส่วนมากเรียนต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือไม่ได้เรียนหนังสือเลย
4. สภาพแวดล้อม การเดินทางไปโรงเรียนของเด็กกลุ่มที่ไม่เรียนต่อไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร

และในปีเดียวกันนั้นเอง สิริ วรศิริ (2513 : 13) ได้สำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนชนหนาแน่นบริเวณปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ในแหล่งชุมชนชนหนาแน่น ถ้าบิดามีการศึกษาต่อและอาชีพที่มีรายได้สูง บุตรหลานก็จะมีการศึกษาสูงด้วย ถ้าบิดามีการศึกษาระดับต่ำ และอาชีพระดับกรรมกร บุตรหลานก็จะมีการศึกษาระดับต่ำด้วย

2. ในด้านการออกจากโรงเรียนกลางคันของบุตรหลาน ปรากฏว่าหากบิดามีการศึกษาต่ำและมีอาชีพที่มีรายได้สูง บุตรหลานจะออกจากโรงเรียนกลางคันน้อย แต่หากบิดามีการศึกษาต่ำและอาชีพระดับกรรมกร บุตรหลานจะออกจากโรงเรียนกลางคันมาก

3. ในระดับอุดมศึกษา เรื่องของสถานภาพส่วนตัวที่ส่งผลในการเข้าศึกษาต่อยิ่งเห็นเด่นชัด ดังที่สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, 2518 : 6 - 32) พบว่า รายงานการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาของประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2512 - 2516 จำนวนผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาแต่ละปีนั้นมาจากกลุ่มที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย และมีภูมิลำเนาอยู่ในส่วนกลางมากที่สุด กลุ่มที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกน้อยที่สุด ส่วนการศึกษาของต่างประเทศในเรื่องสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อการได้เข้าศึกษา ได้พบสาเหตุดังต่อไปนี้

มีโกลด์ เบเนเนทท์ (Nicholas Bennett อ้างอิงจาก เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, 2515 : 51) พบว่าปัจจัยอันเกี่ยวที่มีผลต่อความสำเร็จของเด็กในโรงเรียนคือพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ส่วน เอกเกลสตัน (Egglesstan, 1967) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลสำคัญที่ทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสไม่เท่าเทียมกันในการศึกษา พบว่ามาจากสถานภาพทาง

เศรษฐกิจ สังคมของนักเรียน ความแตกต่างระหว่างชนชั้นทางสังคม และจากการศึกษา ในปี 1967 เกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษาโดยสำนักงานรัฐบาลและคาร์เปอร์ ประเทศ ยูโกสลาเวีย (Government Agency, and Capar, 1967 : 521 - 528) พบว่า นักเรียนที่จบระดับประถมศึกษา 38 % ไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ส่วนคณะกรรมการโรงเรียนราษฎรในฟิลิปปินส์ (Philippine, Bureau of Public School, 1952 - 55 : 28) ได้ทำการสำรวจ นักเรียนในระดับประถมศึกษาที่ขาดโอกาสทางการศึกษาคือมีสาเหตุมาจากสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคมเป็นสำคัญ รวมทั้งการศึกษาของโชวรี (Chowdhury, 1965 : 5) ในมดกล เบงกอล ปากีสถานตะวันตก ก็พบสาเหตุที่เด็กได้ศึกษาต่อไม่เท่าเทียมกันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ✓

เจนคส์ (Jencks, 1971 : 90) พบว่าจำนวนครอบครัวที่มีรายได้น้อยจะมีร้อยละ ที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนน้อยกว่าพวกที่มีรายได้สูง ในขณะที่พวกที่มีรายได้สูงมีจำนวนร้อยละที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี ของรัฐมีน้อยกว่าพวกที่มีรายได้ต่ำ แต่พวกที่มีรายได้น้อยกว่าพวกที่มีรายได้ปานกลางจะมีร้อยละที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

ฮัมฟรีย์ (Humphrey, 1960) พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาจากพวกที่มีฐานะปานกลางและสูงมากกว่าพวกที่มีฐานะต่ำ

แอสติน (Astin, 1964 : 219-227) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้ผู้สมัครออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่าผู้สมัครเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ มีความยากลำบากในการศึกษาระดับต่ำ

โวลฟอร์ด (Volford, 1965 : 2561-2) ได้ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา นักเรียนออกจากโรงเรียนกลางคันพบว่า

1. ผู้ปกครองได้รับการศึกษาคำ
2. ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาที่น้อย
3. รายได้น้อย

แมคควอรี (Mcquary, 1953 : 215 - 228) พบว่า ขนาดของครอบครัว
อาชีพของผู้ปกครอง สภาพของสังคมแวดล้อม มีผลสัมพันธ์ทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของเด็กทั้งสิ้น

เฟลด์ และฮอลซี (Floud and Halsey, 1969 : 213) พบว่า ไม่ว่า
จะเป็นโอกาสเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย (Four year college) ของผู้ที่จบจากโรงเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย (Senior High School) หรือโรงเรียนมัธยมศึกษา (Grammar
School) ก็ตาม พบว่าผู้ที่ป็นสติปัญญาในระดับเดียวกัน แต่อยู่ในชั้นของสังคมที่ต่างกัน จะมี
โอกาสสอบเข้าวิทยาลัยได้ต่างกัน ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูงจะมีโอกาส
สูงกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าเสมอ

ซูเฮนดรา (Sukhendra, 1966 : 133 - 137) ได้ทำการวิจัยว่าจำนวนเด็ก
ในครอบครัวและลำดับการเกิดจะมีความสำคัญต่อความสามารถทางสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหรือไม่ โดยทำการวิจัยเฉพาะนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาในเมืองมัทราส
ปรากฏว่า

1. ความสัมพันธ์ของลำดับการเกิด กับความสามารถทางสติปัญญามีลักษณะเช่นเดียว
กับความสัมพันธ์ของลำดับการเกิดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือไม่มีความสัมพันธ์แน่นอนคงที่
2. จำนวนเด็กในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางสติปัญญาและผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีลูกมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จะต่ำ และเด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญาสูงก็มักจะมาจากครอบครัวที่มีลูกน้อย

แฮมิลตัน (Hamilton, 1964 : 4063) ศึกษาลักษณะของนักเรียนที่ออกจาก
โรงเรียนกลางคืนในโรงเรียนมัธยมรัฐแคลิฟอร์เนียได้ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ออกจากโรงเรียน

กลางคันมาจากครอบครัวที่มีเด็ก 5 - 6 คน มีความร่ำรวยมากได้รับการศึกษาต่ำ เช่น เป็นเสมียน หรือรับจ้างในตอกปศุสัตว์ รายได้ครอบครัวมีน้อย

วิลสัน (Wilson, 1963 : 4177) พบสาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนออกจากโรงเรียนกลางคันว่า ร้อยละ 75 มาจากครอบครัวที่มีเด็กมากกว่า 5 คน

สโมก (Smoke, 1957) วิจัยเปรียบเทียบนักเรียนที่เรียนสำเร็จและไม่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยเคมเบรจ ในปีการศึกษา 1951 โดยเลือกจากนักศึกษาจำนวนหนึ่งในสามของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเข้าเรียนในปี 1947 พบว่านักศึกษาที่เรียนไม่สำเร็จนั้น

016 1. เป็นนักศึกษาที่มาจากชนบทมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่หรือเป็นคนอยู่ในตัวเมืองถึงสองเท่า

2. บุตรของผู้ทำงานอาชีพระดับสูง (Professional) มีโอกาสที่จะเรียนได้สำเร็จได้สองในสามของจำนวนที่เข้าเรียน

3. บุตรของคนที่ได้รับการศึกษาสูง ๆ มีโอกาสสำเร็จได้มากกว่าบุตรของคนที่ได้รับการศึกษาไม่สูงนัก

✓ ยูเนสโก (UNESCO, 1961 : 5) พบว่า เด็กที่อยู่ห่างจากโรงเรียนมาก ๆ มักเสียโอกาสได้ศึกษา

มูโจวิช (Mujovic, 1963 : 7) ศึกษาสภาพการศึกษาในเมืองมอนเตเนโกร พบว่า นักเรียนไม่มีโอกาสเรียนต่อในโรงเรียนมัธยม เนื่องจากกระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนไกลเกินไป ✓

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องของสภาพส่วนตัวพบว่านักเรียนที่ไม่เรียนต่อ ออกกลางคัน ไม่ได้เข้าสอบ ส่วนใหญ่มีความยากลำบากในการศึกษาต่ำ มีรายได้น้อย ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

✓ ในเรื่องของผลการเรียนที่จะส่งผลต่อการได้เข้าศึกษาต่อ นั้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากเรื่องหนึ่ง ถึงแม้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

บุญเรียง ศรีคำพร (2512) ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ ปีการศึกษา 2511 แผนกละ 150 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพฯ - ชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.3 กับคะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.5 มีความสัมพันธ์กันจริงและถ้าวางสมการถดถอย (Multiple regression equation) โดยให้คะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.3 : ในหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นตัวพยากรณ์ คะแนนรวม ม.ศ.5 ของแต่ละแผนกเป็นตัวแทน ก็พบว่าสามารถใช้คะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.3 เป็นตัวพยากรณ์คะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.5 ได้ และจากการวิจัยของวรรณรัตน์ อิงสุประเสริฐ (2513) ซึ่งได้ศึกษาในเรื่องเดียวกันโดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในทุกภาคการศึกษา ผลปรากฏว่า คะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.3 มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.5 ทุกหมวดวิชาในทุกภาคการศึกษา และยังพบว่า คะแนนสอบไล่ทุกภาคการศึกษาไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ✓

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อุทยาน (2510) ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า อาจจะใช้คะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.5 เป็นเครื่องตัดสินการคัดเลือกนักเรียนเข้ามหาวิทยาลัยได้

เฟลัค (Floud, 1969 : 216) พบว่า ในประเทศอังกฤษ ผู้ที่จะได้ศึกษาก่อนโรงเรียนมัธยมศึกษา (Grammar School) จะต้องผ่านการทดสอบทางสติปัญญาเสียก่อน

ถ้าไค้คะแนนสูงตามเกณฑ์จึงจะมีสิทธิ์ไ้เรียนต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เซคสกี (Sechjski, 1968 : 220 - 226) ศึกษาสภาพการศึกษาในจังหวัด
โววอดินาประเทศยูโกสลาเวีย พบว่า การสูญเสียไปทางการศึกษาเนื่องจากเด็กไม่ไ้
เรียนต่อจากระดับประถมศึกษาเนื่องมาจากการที่เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ซอลเลอร์ (Zaller, 1966 : 20-1) ได้ศึกษาพบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียน
ออกจากโรงเรียนกลางคันนั้น เนื่องมาจากไม่ไ้รับความสำเร็จในการเรียน เขาพบว่า
ร้อยละ 80 ของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันเป็นเด็กเรียนช้า

ซัลลิแวน (Sullivan, 1962 : 2327) ศึกษาเกี่ยวกับบารออกจากโรงเรียน
กลางคันจากนักเรียนเชื้อชาตินิโกรในโรงเรียนเตรียมอุดมแห่งหนึ่งในมลรัฐจอร์เจีย พบว่า
ผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันกับผู้ที่ยังเรียนอยู่ มีความแตกต่างกันคือ พวกที่ออกจากโรงเรียน
กลางคันร้อยละ 74.1 มักจะสอบตกในวิชาต่าง ๆ ส่วนผู้ที่ยังเรียนอยู่เป็นผู้ที่สอบตก
เพียงร้อยละ 25.9 เท่านั้น

จากเอกสารและงานวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับผลการเรียน แสดงให้เห็นแนวโน้มว่า
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีโอกาที่จะไ้ศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ อย่างไรก็ตาม ในประเทศไทยยังมิไ้มีการวิจัยว่าในการไ้เรียนต่อ
ของผู้ไ้คะแนนสูงมีมากกว่าผู้ไ้คะแนนต่ำจริงหรือไม่ งานวิจัยที่เสนอนี้จึงน่าจะไ้ให้ข้อมูล
หรือข้อสรุปที่อาจจะไ้ความกระจ่างในเรื่องนี้ไ้โดยวง

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัด นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พัทลุง ตรังและสงขลา เป็นกลุ่มตัวอย่างเพราะ เป็นจังหวัดที่มีการเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ส่วนจังหวัดอื่นที่ไม่ได้กล่าวถึงนั้น เนื่องจากไม่มีการเปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนราษฎร์ ทั้งนี้กล่าวโดยส่วนรวมแล้วสภาพทางภูมิศาสตร์สังคมและวัฒนธรรมของ ภูมิภาคนี้มีความคล้ายคลึงกันมาก จึงถือเป็นกลุ่มเอกพันธ์ได้ (สวาท เสนาณรงค์, 2512 : 78)

หลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนประชากร ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการเลือกกลุ่ม ตัวอย่างดังนี้

1. สํารวจจังหวัดในภาคใต้ทั้งหมดที่ไม่มีการเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2520 ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์อยู่ในจังหวัดเดียวกัน โดยสำรวจตามสถิติการศึกษาของกองโรงเรียนรัฐบาล กรมสามัญศึกษา และสถิติโรงเรียน ของสำนักงานการศึกษาเอกชน ซึ่งจากการสำรวจพบว่า มี 6 จังหวัด คือ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พัทลุง ตรังและสงขลา
2. แบ่งกลุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัดออกเป็นกลุ่มคือ
 - กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด
 - กลุ่มโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ
 - กลุ่มโรงเรียนราษฎร์
3. ในแต่ละจังหวัดจับฉลากรายชื่อโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มโรงเรียน

4. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามอัตราส่วนทั้งหมด ของนักเรียน
ในโรงเรียนรัฐบาลต่อนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์เป็น 3 : 1 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างแยกตามจังหวัด และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. นครศรีธรรมราช	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด</u>	
	1. กัลยาณิศรีธรรมราช	90
	2. เพลญกรมราชูทิศ	80
	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ</u>	
	1. ปากพนัง	80
	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>	
2. สงขลา	1. จรัสพิชากร	50
	2. ปากพนังวิทยา	50
	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด</u>	
	1. มหาวิทยาลัยราชวุธ	84
	2. วรณาริเฉลิม	80
	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ</u>	
	1. หาดใหญ่วิทยา	80
	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>	
	1. กลับเพชรศึกษา	40
	2. วชิรานุกูล	40

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
3. พัทลุง	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด</u>	
	1. พัทลุง	120
	2. สตรีพัทลุง -	120
	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>	
	1. มัธยมพัทลุงวิทยา	80
4. สุราษฎร์ธานี	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด</u>	
	1. สตรีสุราษฎร์ธานี	90
	2. สุราษฎร์ธานี	80
	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ</u>	
	1. บ้านนาสาร	80
	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>	
	1. อินทรพิชัย	50
5. ภูเก็ต	2. พุทธยาศรม	50
	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด</u>	
	1. ภูเก็ตวิทยาลัย	120
	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ</u>	
	1. เมืองกลาง	120
	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>	
	1. คาวรุ้งวิทยา	80

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
6. ตรัง	<u>โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด</u>	
	1. วิเชียรมาตุ	120
	2. สภาราชนิ	120
	<u>โรงเรียนราษฎร์</u>	
	1. ทักษิณวิทยา	80
รวม	นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล	1,464
	นักเรียนโรงเรียนราษฎร์	520

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

1. วิธีสร้าง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นร่วมกับนายวิศิษฐ์ นาจำปา และนายสถาพร ชันโต (นิสิตปริญญาโทปีที่ 2 วิชาเอกการมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2520 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร) โดยได้รับคำแนะนำจาก ดร.ประพนธ์ เจียรกุล ในขั้นแรกได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุดกระยาษราษฎร์บำรุง จังหวัดยะลา ในปีการศึกษา 2520 จำนวน 40 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้จริง

2. เรื่องที่ต้องการทราบ

2.1 ประเภทของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 มา

- 2.2 อาชีพของบิดา (มารดา)
- 2.3 รายได้ของบิดา (มารดา)
- 2.4 ระดับการศึกษาของบิดา (มารดา)
- 2.5 จำนวนพี่น้อง
- 2.6 การมีพี่เลี้ยงหรือเคยเรียนในโรงเรียนนี้
- 2.7 ภูมิลำเนา
- 2.8 ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3

3. ลักษณะของคำถาม

3.1 เป็นคำถามที่ต้องการให้นักเรียนเติมข้อความ

ตัวอย่าง เมื่อจบชั้น ม.ศ.3 นักเรียนได้เกรดหรือเปอร์เซ็นต์เท่าไร?

3.2 เป็นคำถามที่ต้องการให้นักเรียนทำเครื่องหมายหน้าข้อความที่ต้องการ

ตัวอย่าง นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนประเภทใด ?

- ☐ โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด
- ☐ โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ
- ☐ โรงเรียนราษฎร์

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่ และครูประจำชั้นในการหาข้อมูล เกี่ยวกับผลการเรียน ของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นให้นักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่ม ตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยก่อนที่จะตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะได้ชี้แจงถึงความมุ่งหมาย และวิธีการตอบแบบสอบถาม

2. การหาเกณฑ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 เกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2519 ในภาคใต้ เพื่อดูว่าจบการศึกษามาจากโรงเรียนประเภทใดบ้าง ผู้วิจัยได้ไปขอความร่วมมือจาก กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อรวบรวมจำนวนนักเรียนที่สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ และโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้

2.2 เกณฑ์เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวนักเรียน ผู้วิจัยได้นำรายได้ประชาชาติต่อประชากรหนึ่งคน ของประชากรในภาคใต้ปี 2519 จากกองวางแผนประชากร และกำลังพล สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2520 มาประมาณการโดยคำนึงถึงอาชีพของประชากรในภาคใต้เป็นหลัก

2.3 เกณฑ์เกี่ยวกับอาชีพของบิดา, ระดับการศึกษาและภูมิลำเนาของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำเอาสถิติตัวเลขประชากรชายที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป จำแนกตามชั้นที่เรียนสำเร็จ อายุและเพศ ตลอดจนจำนวนประชากรในภาคใต้ แยกตามถิ่นที่อยู่อาศัย ในเขตเทศบาล สุขาภิบาลและนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล จากรายงานการสำรวจสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 ภาคใต้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตารางที่ 1, 15 และ 17 เป็นหลักในการกำหนดเกณฑ์

2.4 เกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนพี่น้องของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำสถิติการเกิด จำแนกตามลำดับการเกิด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ถึง พ.ศ. 2515 จากสมุดสถิติรายปีประเทศไทย บรรพ 30, 31 พ.ศ. 2515 - 2516, 2517 - 2518 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี มาคิดเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยระหว่างลำดับที่เกิดที่ 1 - 4 และ ลำดับที่เกิดที่ 5 ขึ้นไป

2.5 เกณฑ์เกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาเกณฑ์โดยอาศัยข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2519 เพื่อต้องการทราบว่าในโรงเรียนนั้น ๆ มีนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สอบไล่ได้เกินกว่า 75 % ขึ้นไป จำนวนเท่าไร 60 - 74 % จำนวนเท่าไร และต่ำกว่า 60 % ลงมาจำนวนเท่าไร แล้วนำความถี่มารวมหาค่าเฉลี่ยร้อยละแยกเป็น กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ โรงเรียนที่ใช้ในการศึกษาหาเกณฑ์ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนในภาคใต้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2519 คือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนปากพะมึง โรงเรียนจรัสพิทยากร จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนนราธิวาส โรงเรียนสตรีนราธิวาส โรงเรียนสุโขทัยไกลจงหวัดนราธิวาส รวมจำนวนนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาเรื่องผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสิ้น 1,826 คน

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาแยกเฉพาะแบบสอบถามที่คำตอบสมบูรณ์ไว้
2. นำแบบสอบถามมาตรวจนับจำนวนแยกตามตัวแปรที่ต้องการทราบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การตรวจสอบหาความถี่จากแบบสอบถาม
2. เปลี่ยนความถี่เป็นอัตราส่วนร้อยละโดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสภาพความเป็นจริงของประชากรในภาคใต้

4. ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ใช้สูตร ไค - สแควร์ ต่อไปนี้

$$\chi^2 = n \left[\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \frac{f_{ij}^2}{f_{i.} \cdot f_{.j}} - 1 \right],$$

ในเมื่อ f_{ij} คือ ตัวเลขในแต่ละช่องของการวางเรียงตามลำดับ
 $f_{i.}$ คือ ตัวเลขรวมของแถวที่ i ในตาราง
 $f_{.j}$ คือ ตัวเลขรวมของแถวที่ j ในตาราง
 n คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด ในตาราง

อ้างจาก Gene V. Glass and Julian Stanley (1970 : 329-333)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องของโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับ ม.ศ.4 สายสามัญของนักเรียนในภาคใต้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 8 ตอนด้วยกันดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบมาในระดับ ม.ศ.3 ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับ ม.ศ.4 สายสามัญ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตอนที่ 2 อาชีพบิดาของนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตอนที่ 3 รายได้ครอบครัวของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตอนที่ 4 การศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนที่เข้าศึกษาชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตอนที่ 5 จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตอนที่ 6 การมีพี่เลี้ยงหรือไม่มีพี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 อยู่ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ตอนที่ 7 ภูมิลำเนาของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตอนที่ 8 ผลการเรียนในระดับ ม.ศ.3 ของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

χ^2 แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน ไค - สแควร์ (Chi - square)

df แทน Degree of freedom

ตอนที่ 1 ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ตารางที่ 2 แสดงถึง เกณฑ์เกี่ยวกับประเภทโรงเรียนเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง ให้เห็นถึงโอกาสการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียน โดยแสดงเป็นความถี่และร้อยละ

ข้อมูลจาก	ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3			รวม
	โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด	โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ	โรงเรียนราษฎร์	
ประชากรในภาคใต้	9,467 (35.77)	7,372 (27.85)	9,627 (36.38)	26,466 (100)

ตัวเลขที่ปรากฏในตารางข้างต้นเป็นตัวเลขที่ชี้จำนวนนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2519 ซึ่งให้เห็ว่ามีนักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด 9,467 คน จบจากโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ 7,372 คน และจบจากโรงเรียนราษฎร์ 9,627 คน รวมนักเรียนในภาคใต้ปีการศึกษา 2519 จบชั้น ม.ศ.3 จำนวน 26,466 คน

ตัวเลขที่นำมาใช้เพื่อเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบในเรื่องของโอกาสระหว่างนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ทั้งภาคใต้ กับนักเรียนที่สามารถเข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ได้มาจาก แบบรายงานการศึกษา ส่วนภูมิภาค ภาคสถิติ ปีการศึกษา 2519 กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 3 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียนที่จบมาในชั้น ม.ศ.3 ก่อนที่นักเรียนจะเข้ามาศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงเป็นความถี่และร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4	ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบ ม.ศ.3			รวม
	โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด	โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ	โรงเรียนราษฎร์	
โรงเรียนรัฐบาล	883 (60.31)	324 (22.14)	257 (17.35)	1,464 (100)
โรงเรียนราษฎร์	31 (5.97)	130 (25.05)	358 (68.98)	519 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	914 (46.89)	454 (22.89)	615 (30.22)	1,983 (100)

ตัวเลขในการตารางข้างต้นแสดงถึงนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้ให้เห็นว่านักเรียนจบมาจากโรงเรียนประเภทใดบ้าง จากตารางจะเห็นได้ว่านักเรียน ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดมากที่สุด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ และโรงเรียนราษฎร์น้อยลงไปตามลำดับ ส่วนนักเรียน ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนราษฎร์มากที่สุดตามด้วยโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ และโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดตามลำดับ เมื่อพิจารณารวมกันทั้งนักเรียน ม.ศ.4 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วมีนักเรียนจบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดมากที่สุดคือ ร้อยละ 46.89 รองลงไปคือ โรงเรียนราษฎร์ร้อยละ 30.22 และโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอร้อยละ 22.89

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบ ม.ศ.3 ระหว่างเพศประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนร้อยละ

ข้อมูลจาก	ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบ ม.ศ.3			รวม	χ^2
	โรงเรียนรัฐบาล ประจำจังหวัด	โรงเรียนรัฐบาล ประจำอำเภอ	โรงเรียนราษฎร์		
ประชากร	35.77	27.86	36.38	100	2.48
กลุ่มตัวอย่าง	46.89	22.89	30.22	100	
รวม	82.66	50.74	66.60	200	

$$df = 2 \quad \alpha .01, \quad \chi^2 = 9.210$$

ผลวิเคราะห์จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนที่จบ ม.ศ.3 ในภาคใต้ปีการศึกษา 2519 จบจากประเภทโรงเรียนที่แตกต่างจากนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ถึงแม้ว่าสัดส่วนขององค์ประกอบของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างจะแตกต่างกันอยู่บ้าง คือ ในประชากรมีผู้จบจากโรงเรียนราษฎร์ถึงร้อยละ 36.38 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดเพียงร้อยละ 35.77 และโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอเพียงร้อยละ 27.86 แต่ในกลุ่มตัวอย่างมีผู้จบจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดมากถึงร้อยละ 46.89 ในขณะที่ จบจากโรงเรียนราษฎร์เพียงร้อยละ 30.22 และโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอเพียงร้อยละ 22.89

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4	ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3			รวม	χ^2
	โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด	โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ	โรงเรียนราษฎร์		
โรงเรียนรัฐบาล	60.31	22.14	17.55	100	* 75.28
โรงเรียนราษฎร์	5.97	25.05	68.98	100	
รวม	66.28	47.19	86.53	200	

$$df = 2 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 9.210$$

* ถ้า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 5 พบว่า ผู้เรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ และโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ได้เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลจะจบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดมากที่สุด คือร้อยละ 60.31 รองลงไปที่โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอร้อยละ 22.14 และโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ 17.55 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนราษฎร์มากที่สุด คือร้อยละ 68.98 รองลงไปที่โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ ร้อยละ 25.05 และโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดร้อยละ 5.97 เมื่อพิจารณาจะพบว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลจะจบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ จบมาจากโรงเรียนราษฎร์มากที่สุด

ตอนที่ 2 อาชีพของบิดาของนักเรียนที่กำลังเรียนในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียน
รัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ตารางที่ 6 แสดงถึงเกณฑ์เกี่ยวกับอาชีพของประชากรในภาคใต้ โดยทั่วไป โดยแสดงความถี่
และร้อยละ

ประเภท ข้อมูล	อาชีพของประชากรในภาคใต้						รวม
	อาชีพพระคัม สูง, นัก บริหาร	นักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม	พ่อค้า	เสมียน, ลูก จ้างมีเงินเดือน ข้าราชการ ชั้นประทวน	เกษตรกร	กรรมกร	
ประชากร ในภาคใต้	6,594 (2.30)	5,190 (1.81)	18,844 (6.58)	20,420 (7.13)	208,634 (72.83)	26,790 (9.35)	286,472 (100)

ตัวเลขในตารางข้างต้น แสดงถึงประชากรในภาคใต้ที่ประกอบอาชีพอย่างชัดเจน และมี
อายุอยู่ในระดับที่เป็นบิดามารดา หรือผู้ปกครองเท่านั้น จะเห็นได้ว่าในภาคใต้ ประกอบอาชีพเกษตร
กรรมมากที่สุด ร้อยละ 72.83 รองลงมาคือ กรรมกร ร้อยละ 9.35 เสมียนลูกจ้างมีเงินเดือน
และข้าราชการชั้นประทวน ร้อยละ 7.13 พ่อค้า ร้อยละ 6.58 อาชีพพระคัมสูงผู้บริหาร ร้อยละ
2.30 และนักธุรกิจนักอุตสาหกรรมร้อยละ 1.81

ตัวเลขที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบในเรื่องของโอกาสระหว่างอาชีพของบิดามารดา
โดยทั่วไปของนักเรียนในภาคใต้ กับอาชีพบิดามารดาของนักเรียนในภาคใต้ที่ได้เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4
สายสามัญ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ได้มาจาก

สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 ภาคใต้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายก
รัฐมนตรี ตารางที่ 17 ประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำจำแนกตามหมวดอาชีพ หมวดอายุ
และเพศ หน้า 27 - 35 126 หน้า

ตารางที่ 7 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับอาชีพของบิดา นักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4 อยู่ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงเป็นความถี่และร้อยละ

โรงเรียน ที่นักเรียน กำลังเรียน ชั้น ม.ศ.4	อาชีพของบิดา นักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4						รวม
	อาชีพระดับ สูง, นัก บริหาร	นักธุรกิจ, นักอุตสาหกรรม	พ่อค้า	เสมียน, ลูก จ้างมีเงิน เดือน, ข้าราชการ ชั้นประทวน	เกษตรกร	กรรมกร	
โรงเรียน รัฐบาล	144 (9.86)	98 (6.71)	246 (16.85)	175 (11.99)	562 (38.49)	235 (16.10)	1,460 (100)
โรงเรียน ราษฎร์	26 (5.01)	10 (1.93)	33 (6.36)	40 (7.71)	388 (74.76)	22 (4.23)	519 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	170 (8.59)	108 (5.46)	279 (14.10)	215 (10.86)	950 (48.00)	257 (12.99)	1,979 (100)

จากตัวเลขในตารางข้างต้น แสดงให้เห็นถึงอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลนักเรียนจะมีบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด ร้อยละ 38.49 รองลงมา พ่อค้าร้อยละ 16.85 กรรมกรร้อยละ 16.10 ตามลำดับ ในโรงเรียนราษฎร์นักเรียนจะมีบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด ร้อยละ 74.76 รองลงมาคือ กลุ่มเสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวน ร้อยละ 7.71 พ่อการร้อยละ 6.36 เมื่อพิจารณารวมกันทั้งนักเรียน ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว บิดา นักเรียนจะมีอาชีพ

เกษตรกรรมมากที่สุด คือร้อยละ 48.00 รองลงมาก็คือ พศการร้อยละ 14.10 กรรมกรร้อยละ 12.99 เสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวนร้อยละ 10.86 อาชีพระดับสูง นักบริหาร ร้อยละ 8.59 และนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมร้อยละ 5.46

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของอาชีพนิคมของนักเรียนระหว่างเกณฑ์ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนร้อยละ

ข้อมูลจาก	อาชีพของประชากร และอาชีพนิคมการค้าของนักเรียนม.ศ.4						รวม	χ^2
	อาชีพพระ- กัมสูง, นัก บริหาร	นักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม	พ่อค้า	เสมียน, ลูก จ้างมีเงิน เดือน, ข้าราชการ ชั้นประทวน	เกษตรกร	กรรมกร		
ประชากร	2.30	1.81	6.58	7.13	72.83	9.35	100	** 14.74
กลุ่มตัวอย่าง	8.59	5.46	14.10	10.86	48.00	12.99	100	
รวม	10.89	7.27	20.68	17.99	120.83	22.34	200	

$$df = 5 \quad \alpha .05 \quad \chi^2 = 11.070$$

** ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้
 นิคมจะมีอาชีพแตกต่างจากประชากรในภาคใต้โดยทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ประชากรในภาคใต้โดยทั่วไปจะมีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด คือร้อยละ 72.83 รองลงไปคือ
 กรรมกร ร้อยละ 9.35 เสมียน, ลูกจ้างมีเงินเดือน, ข้าราชการชั้นประทวนร้อยละ 7.13
 พ่อค้าร้อยละ 6.58 แพทย์ หมายความว่า วิศวกร นักบริหาร ร้อยละ 2.30 และนักธุรกิจ นัก
 อุตสาหกรรม ร้อยละ 1.81

ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ นิคมจะมีอาชีพเกษตรกร

มากที่สุด คือ ร้อยละ 48.00 รองลงไปคือพ่อค้า ร้อยละ 14.10 กรรมกรร้อยละ 12.99
 เสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวน ร้อยละ 10.86 แพทย์ หนุ่ยความ วิศวกร
 นักบริหาร ร้อยละ 8.59 และนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม ร้อยละ 5.46 จะสังเกตเห็นว่า
 ประชากรในภาคใต้โดยทั่วไปจะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คือร้อยละ 72.83 แต่บุตรได้เข้า
 ศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มีร้อยละ 48.00 รองลงไปคือ อาชีพกรรมกร มีร้อยละ 9.35 แต่บุตร
 ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 12.99 อาชีพเสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวน
 มีร้อยละ 7.13 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 10.86 อาชีพพ่อค้ามีร้อยละ 6.58
 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 14.10 อาชีพพระคัมภีร์ และนักบริหารมีร้อยละ 2.30
 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อ ร้อยละ 8.59 และอาชีพนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม มีร้อยละ 1.81
 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อ ร้อยละ 5.46

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของอาชีพบิดาของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียน ที่นักเรียน กำลังเรียน ชั้น ม.ศ.4	อาชีพของบิดาของนักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4						รวม	χ^2
	อาชีพพระ- กับสูง, นัก บริหาร	นักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม	เสมียน, ลูก จ้างมีเงิน เดือน, ข้าราชการชั้น ประทวน	พ่อค้า	เกษตรกร	กรรมกร		
โรงเรียน รัฐบาล	9.86	6.71	11.99	16.85	38.49	16.10	100	* 52.1
โรงเรียน ราษฎร์	5.01	1.93	7.71	6.36	74.76	4.23	100	
รวม	14.87	8.64	19.70	23.21	113.25	20.33	200	

$$df = 5 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 15.086$$

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 9 พบว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพแตกต่างกันจะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลบิดาจะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดคือร้อยละ 38.49 รองลงไปที่พ่อค้าร้อยละ 16.85 กรรมกรร้อยละ 16.10 เสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวนร้อยละ 11.99 แพทย์ หนายความวิศกร นักบริหาร ร้อยละ 9.86 และนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม ร้อยละ 6.71 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ บิดาจะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดคือร้อยละ 74.76 รองลงไปที่ เสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวนร้อยละ 7.71 พ่อค้าร้อยละ 6.36 แพทย์ หนายความวิศกร นักบริหาร ร้อยละ 5.01 กรรมกรร้อยละ 4.23 และนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมร้อยละ 1.93

จะสังเกตเห็นว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ บิดาจะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด แต่เมื่อเทียบอัตราส่วนแล้ว นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลบิดามีอาชีพเกษตรกรรมเพียงร้อยละ 38.49 ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนราษฎร์บิดามีอาชีพเกษตรกรรมถึงร้อยละ 74.76 ส่วนอาชีพอื่นๆ บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วนสูงกว่าบิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ดังนี้ อาชีพพระคัมภีร์และนักบริหาร บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 9.86 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 5.01 อาชีพนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 6.71 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ มีร้อยละ 1.93 อาชีพพ่อค้าบิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 16.85 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 6.35 อาชีพเสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวน บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 11.99 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 7.71 และอาชีพกรรมกร บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 16.10 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ มีร้อยละ 4.23

ตอนที่ 3 รายได้ครอบครัวของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียน
รัฐบาลและในโรงเรียนราษฎร์

ตารางที่ 10 แสดงถึงเกณฑ์เกี่ยวกับ รายได้ครอบครัว เพื่อนำมาเปรียบเทียบให้เห็นถึง
โอกาสการเข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 โดยแสดงเป็นร้อยละ

ข้อมูลจาก	รายได้ครอบครัวของประชากรในภาคใต้		รวม
	ต่ำกว่า 1,000 บาท	ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป	
ประชากรในภาคใต้	68	32	100

ตัวเลขในตารางที่ 9 แสดงถึงเกณฑ์รายได้ของประชากรในภาคใต้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบ
เทียบกับ กลุ่มตัวอย่างอันจะแสดงให้เห็นถึงโอกาสเข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนที่มี
รายได้ทางครอบครัวแตกต่างกัน เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีราย
ได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีถึงร้อยละ 68 และกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,000 บาท ขึ้นไป มีร้อยละ 32

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ได้มาจากการคำนวณอัตราเฉลี่ยรายได้มาตรฐานของประชากร

ตารางที่ 11 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวของนักเรียนที่ไ้เข้าศึกษา
ต่อในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์โดยแสดงเป็นความถี่
และร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียน กำลังเรียน ม.ศ.4	รายได้ครอบครัวของนักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4					รวม
	ต่ำกว่า 1,000	1,000— 2,000	2,001— 3,000	3,001 — 5,000	เกินกว่า 5,000	
โรงเรียนรัฐบาล	340 (23.25)	631 (43.11)	329 (22.49)	120 (8.20)	43 (2.95)	1,463 (100)
โรงเรียนราษฎร์	203 (39.04)	209 (40.18)	76 (14.62)	16 (3.08)	16 (3.08)	520 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	543 (27.38)	840 (42.36)	405 (20.42)	136 (6.86)	59 (2.98)	1,983 (100)

จากตัวเลขในตารางดังกล่าว แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างในเรื่องรายได้ครอบครัวของนักเรียน
ที่ไ้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จากตาราง
จะเห็นได้ว่านักเรียนทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มาจากครอบครัวที่มีรายได้ไม่แตก
ต่างกัน คือผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,000 — 2,000 บาท มากที่สุดคือร้อยละ 42.36
รองลงไปคือ ต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 27.38 ตั้งแต่ 2,001 — 3,000 บาท ร้อยละ
20.42 ตั้งแต่ 3,001 — 5,000 บาท ร้อยละ 6.86 และเกินกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 2.98

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของรายได้ครอบครัวของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับเกณฑ์ของประชากร โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

ข้อมูลจาก	รายได้ครอบครัวของประชากรและ รายได้ครอบครัวของนักเรียนที่กำลัง เรียน ม.ศ.4		รวม	χ^2
	ต่ำกว่า 1,000 บาท	ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป		
ประชากร	68	32	100	* 33.08
กลุ่มตัวอย่าง	27.38	72.62	100	
รวม	95.38	104.62	200	

$$df = 1 \quad \alpha = .01 \quad \chi^2 = 6.635$$

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการวิเคราะห์จากตาราง 12 พบว่า รายได้ครอบครัวของประชากรโดยทั่วไป ในภาคใต้แตกต่างจากรายได้ในครอบครัวของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน มีถึงร้อยละ 68 ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไปร้อยละ 32 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 จะมาจากครอบครัว ที่มีรายได้ ต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 27.38 ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไปมีร้อยละ 72.62 จะสังเกตเห็นว่ารายได้ครอบครัวของประชากรที่ต่ำกว่า 1,000 บาท มีถึงร้อยละ 68 ในขณะที่ นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไปร้อยละ 72.62 ซึ่งแตกต่างกันอย่างตรงกันข้าม

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของรายได้ครอบครัวของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน	รายได้ครอบครัวของนักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4					รวม	χ^2
	ต่ำกว่า 1,000	1,000—2,000	2,001—3,000	3,001—5,000	เกินกว่า 5,000		
โรงเรียนรัฐบาล	23.25	43.11	22.49	8.20	2.95	100	8
โรงเรียนราษฎร์	39.04	40.18	14.62	3.08	3.08	100	
รวม	62.29	83.29	37.11	11.28	6.03	200	

$$df = 4 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 13.277$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้แตกต่างกันจะเลือกศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลมาจากครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 1,000 — 2,000 บาท ร้อยละ 43.11 รองลงไปที่ต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 23.25 2,001 — 3,000 บาท ร้อยละ 22.49 3,001 — 5,000 บาท ร้อยละ 8.20 และเกินกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 2.95 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนราษฎร์จะมาจากครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 1,000 — 2,000 บาทมากที่สุด คือร้อยละ 40.18 รองลงไปที่ต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 39.04 2,001 — 3,000 บาท ร้อยละ 14.62 3,001 — 5,000 บาท และเกินกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 3.08 จะสังเกตเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์จะมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท และเกินกว่า 5,000 บาท เป็นอัตราส่วนสูงกว่ารายได้ครอบครัวของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนรายได้ครอบครัวในระดับอื่นของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วนสูงกว่า

ตอนที่ 4 การศึกษาของบิคมารคาของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งใน
โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ รวมทั้งเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตารางที่ 14 แสดงถึงเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาของบิคมารคาโดยทั่วไป ในภาคใต้ โดยแสดง
เป็นความถี่และร้อยละ

ข้อมูลจาก	ระดับการศึกษาของประชากร						รวม
	ไม่จบ ป.4	จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7	จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3	จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5	จบ ม.ศ.5 หรือ เทียบเท่า	มหาวิทยาลัย	
ประชากร ในภาคใต้	240,527 (61.89)	125,847 (32.38)	9,142 (2.35)	7,305 (1.87)	3,009 (0.77)	2,797 (0.74)	388,627 (100)

ตัวเลขในตารางที่ 14 จะแสดงให้เห็นถึงระดับการศึกษาของบิคมารคาโดยทั่วไป
ในภาคใต้ ซึ่งจะนำมาเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าศึกษาต่อ
ชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาสเข้าศึกษาต่อของนักเรียนในภาคใต้ ในระดับ
ชั้น ม.ศ.4 ที่มีบิคมารคาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จากข้อมูลในตารางข้างต้น จะเห็นว่า
บิคมารคาทั่ว ๆ ไปในภาคใต้ยังคงมีระดับการศึกษาไม่จบ ป.4 มากที่สุดคือร้อยละ 61.89 รอง
ลงไปคือจบ ป.4 ร้อยละ 32.38 และจบ ป.7 ร้อยละ 2.35 ตามลำดับ

ข้อมูลที่น่าสนใจเป็นเกณฑ์ในเรื่องการศึกษาของบิคมารคาได้มาจาก หนังสือสำมะโน
ประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 ภาคใต้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตารางที่
15 ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปจำแนกตามชั้นที่เรียนสำเร็จ อายุและเพศ หน้า 24 - 25 126 หน้า

ตารางที่ 15 แสดงถึงระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดย
แสดงเป็นความถี่และร้อยละ

โรงเรียน ที่นักเรียน กำลังเรียน ชั้น ม.ศ.4	ระดับการศึกษาของบิดาที่นักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4						รวม
	ไม่จบ ป.4	จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7	จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3	จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5	จบ ม.ศ.5 หรือ เทียบเท่า	มหา วิทยาลัย	
โรงเรียน รัฐบาล	175 (11.95)	758 (51.78)	152 (10.38)	231 (15.78)	53 (3.62)	95 (6.49)	1,464 (100)
โรงเรียน ราษฎร์	38 (7.31)	361 (69.42)	38 (7.31)	44 (8.46)	14 (2.69)	25 (4.81)	520 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	213 (10.73)	1,119 (56.40)	190 (9.57)	275 (13.86)	67 (3.37)	120 (6.07)	1,984 (100)

ตัวเลขที่ปรากฏในตารางที่ 15 จะแสดงถึงระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียน
ที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและ
โรงเรียนราษฎร์ พิจารณาจากตัวเลขจะเห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4
มีบิดาที่ได้รับการศึกษาจบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 เป็นอัตราส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 56.40 รองลงไป
คือ จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 ร้อยละ 13.86 ไม่จบ ป.4 ร้อยละ 10.73 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง
ม.ศ.3 ร้อยละ 9.57 ระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 6.07 และจบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าร้อยละ
3.37

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาของบิดานักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับเกณฑ์ประชากรโดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

ข้อมูลจาก	ระดับการศึกษาของประชากรและระดับการศึกษาของบิดานักเรียนม.ศ.4						รวม	χ^2
	ไม่จบ ป.4	จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7	จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3	จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5	จบ ม.ศ.5 หรือ เทียบเท่า	มหา วิทยาลัย		
ประชากร	61.89	32.38	2.35	1.87	0.77	0.74	100	* 61.76
กลุ่มตัวอย่าง	10.73	56.40	9.57	13.86	3.37	6.07	100	
รวม	72.62	88.78	11.92	15.73	4.14	6.81	200	

$$df = 5 \quad \therefore \mathcal{L}_{.01} \chi^2 = 15.086$$

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 16 พบว่า ระดับการศึกษาของบิดานักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ กับระดับการศึกษาของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้มีระดับการศึกษาไม่จบชั้น ป.4 มากที่สุดคือร้อยละ 61.89 รองลงไปที่คือ จบชั้น ป.4 แต่ไม่ถึงชั้น ป.7 ร้อยละ 32.38 จบชั้น ป.7 แต่ไม่ถึงชั้นม.ศ.3 ร้อยละ 2.35 จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 ร้อยละ 1.87 จบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าร้อยละ 0.77 และระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 0.74 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 บิดามีการศึกษาในระดับจบ ป.4 แต่ไม่ถึงชั้น ป.7 มากที่สุดคือร้อยละ 56.40

รองลงไปคือจบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 ร้อยละ 13.86 ไม่จบชั้น ป.4 ร้อยละ 10.73
 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3 ร้อยละ 9.57 ระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 6.07 และจบ ม.ศ.5
 หรือเทียบเท่าร้อยละ 3.37 จะสังเกตเห็นได้ว่า ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ไม่จบ ป.4
 ร้อยละ 61.89 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2520
 เพียงร้อยละ 10.73 จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 มีร้อยละ 32.38 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ
 56.40 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3 มีร้อยละ 2.35 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 9.57
 จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 มีร้อยละ 1.87 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 13.86 จบ :
 ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าร้อยละ 0.77 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 3.37 และระดับมหาวิทยาลัย
 มีร้อยละ 0.74 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 6.07

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาของบิดานักเรียน
ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียน
ราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียน ที่นักเรียน กำลังเรียน ชั้น ม.ศ.4	ระดับการศึกษาของบิดานักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4						รวม	χ^2
	ไม่จบ ป.4	จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7	จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3	จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5	จบ ม.ศ.5 หรือ เทียบเท่า	มหา วิทยาลัย		
โรงเรียน รัฐบาล	11.95	51.78	10.38	15.78	3.62	6.49	100	6.72
โรงเรียน ราษฎร์	7.31	69.42	7.31	8.46	2.69	4.81	100	
รวม	19.26	121.20	17.69	24.24	6.31	11.30	200	
df = 5 α .01 $\chi^2 = 15.086$								

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
จะได้อ่านศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล
บิดาจะมีระดับการศึกษาจบ ป.4 แต่ไม่ถึงชั้น ป.7 มากที่สุด คือร้อยละ 51.78 รองลงไปที่
จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 ร้อยละ 15.78 ไม่จบชั้น ป.4 ร้อยละ 11.95 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง
ม.ศ.3 ร้อยละ 10.38 ระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 6.49 และจบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าร้อยละ
3.62 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ บิดาจะมีระดับการศึกษา
จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 มากที่สุดคือร้อยละ 69.42 รองลงไปที่ จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5
ร้อยละ 8.46 จบ ป.4, จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3 ร้อยละ 7.31 ระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 4.81

และจบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าร้อยละ 2.69 จะสังเกตเห็นว่านักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ บิดาจะมีระดับการศึกษาจบชั้น ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 เป็นอัตราส่วนสูงกว่า บิดาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนการศึกษาในระดับอื่น บิดาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนรัฐบาล มีอัตราส่วนสูงกว่า บิดาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ทุกระดับการศึกษาดังนี้

นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล บิดาจะมีระดับการศึกษา ไม่จบ ป.4 ร้อยละ 11.95 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ มีระดับการศึกษาไม่จบ ป.4 ร้อยละ 7.31 จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 51.78 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 69.42 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3 บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 10.38 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 7.31 จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 15.78 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 8.46 จบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 3.62 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 2.69 และระดับมหาวิทยาลัย บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ 6.49 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 4.81

ตอนที่ 5 จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนักเรียนที่เข้าเรียนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ รวมทั้งเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตารางที่ 18 แสดงถึงเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนพี่น้องของนักเรียนโดยทั่วไป โคมแสดงเป็นร้อยละ

ข้อมูลจาก	จำนวนบุตร		รวม
	ไม่เกิน 4 คน	เกินกว่า 4 คน	
ประชากรในภาคใต้	60	40	100

ตัวเลขในตารางที่ 18 จะแสดงให้เห็นถึงจำนวนพี่น้องในครอบครัวเดียวกันโดยทั่วไป ซึ่งจะนำมาใช้เปรียบเทียบกับจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาสการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน จากข้อมูลในตารางข้างต้น จะเห็นว่าประชากรโดยทั่วไปในแต่ละครอบครัว จะมีจำนวนบุตรไม่เกิน 4 คน มากกว่าครอบครัวที่มีบุตรเกินกว่า 4 คน ในอัตราส่วน 6 : 4

ข้อมูลที่น่ามาใช้เป็นเกณฑ์ในเรื่องจำนวนพี่น้อง ได้มาจากสมุดสถิติรายปี ประเทศไทย บรรพที่ 30, 2515 - 2516 บรรพที่ 31, 2517 - 2518 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี หน้า 27, 560 หน้า

ตารางที่ 19 แสดงถึงจำนวนพี่น้องของนักเรียนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงเป็นความถี่และร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียน กำลังเรียน ม.ศ.4	จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4		รวม
	ไม่เกิน 4 คน	เกินกว่า 4 คน	
โรงเรียนรัฐบาล	463 (31.63)	1,001 (68.37)	1,464 (100)
โรงเรียนราษฎร์	123 (23.65)	397 (76.35)	520 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	586 (29.02)	1,398 (70.98)	1,984 (100)

ตัวเลขที่ปรากฏในตารางที่ 19 แสดงถึงจำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง พิจารณากจากตัวเลขจะเห็นว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนจะเกินกว่า 4 คน ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ เมื่อพิจารณารวมกัน ทั้งนักเรียน ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์แล้ว นักเรียนที่มีพี่น้องเกินกว่า 4 คนร้อยละ 70.98 ไม่เกิน 4 คนร้อยละ 29.02

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของจำนวนพี่น้องของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับเกณฑ์ประชากร โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

ข้อมูลจาก	จำนวนบุตรของประชากรและจำนวนพี่น้องของนักเรียน		รวม	χ^2
	ไม่เกิน 4 คน	เกินกว่า 4 คน		
ประชากร	60	40	100	* 19.4
กลุ่มตัวอย่าง	29.02	70.98	100	
รวม	89.02	110.98	200	

$$df = 1 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 6.635$$

* ถ้า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 20 พบว่า จำนวนบุตรของประชากรโดยทั่วไป ในภาคใต้ กับจำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ไ้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ มีจำนวนบุตรไม่เกิน 4 คน ร้อยละ 60 เกินกว่า 4 คน ร้อยละ 40 ส่วนนักเรียนที่ไ้เข้าศึกษาชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้มีจำนวนพี่น้องไม่เกิน 4 คน ร้อยละ 29.02 เกินกว่า 4 คน ร้อยละ 70.98

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของจำนวนพี่น้องของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียนที่ นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4	จำนวนพี่น้องของนักเรียน ที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ.4		รวม	χ^2
	ไม่เกิน 4 คน	เกินกว่า 4 คน		
โรงเรียนรัฐบาล	31.63	68.37	100	1.56
โรงเรียนราษฎร์	23.65	76.35	100	
รวม	55.28	144.72	200	

$$df = 1 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 6.635$$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 21 พบว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและจำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาคือชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีจำนวนพี่น้องไม่เกิน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 31.63 เกินกว่า 4 คน ร้อยละ 68.37 จะสังเกตเห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาคือชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล จะมีจำนวนพี่น้องไม่เกิน 4 คน ในขณะที่นักเรียนที่ได้ศึกษาคือชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ มีอัตราส่วนจำนวนพี่น้องเกินกว่า 4 คน สูงกว่านักเรียนที่ได้เข้าศึกษาคือชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลที่มีจำนวนพี่น้องเกินกว่า 4 คน

ตอนที่ 6 การมีพี่เรียนหรือเคยเรียน หรือไม่มีเรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 อยู่ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและในโรงเรียนราษฎร์

ตารางที่ 22 แสดงถึงการมีพี่เรียนหรือเคยเรียนหรือไม่มีในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงเป็น ความถี่และร้อยละ

โรงเรียน ที่นักเรียนกำลังเรียน ชั้น ม.ศ.4	การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียน ใน โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4		รวม
	มี	ไม่มี	
โรงเรียนรัฐบาล	513 (35.04)	951 (64.96)	1,464 (100)
โรงเรียนราษฎร์	96 (18.46)	424 (81.54)	520 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	609 (30.70)	1,375 (69.30)	1,984 (100)

จากตัวเลขในตารางที่ 22 แสดงถึงการที่นักเรียนมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียน ในโรงเรียน ที่นักเรียนได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จะเห็นได้ว่า นักเรียนทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ส่วนใหญ่ไม่มีพี่เรียน หรือเคยเรียนมาก่อนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ แต่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลจะมีพี่เรียนหรือเคยเรียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ เมื่อพิจารณารวมกัน ทั้งนักเรียน ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์แล้ว นักเรียนไม่มีพี่เรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4 ร้อยละ 69.30 มีพี่เรียนหรือเคยเรียนร้อยละ 30.70

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของการที่มีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียน ในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 อยู่ในภาคใต้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ชั้น ม.ศ.4	การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียน ใน โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4		รวม	χ^2
	มี	ไม่มี		
โรงเรียนรัฐบาล	35.04	64.96	100	* 6.96
โรงเรียนราษฎร์	18.46	81.54	100	
รวม	53.50	146.50	200	

$$df = 1 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 6.635$$

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 23 พบว่า การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล กับการมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลมีพี่เรียน หรือเคยเรียน ในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4 อยู่ร้อยละ 35.04 และไม่มีพี่เรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 อยู่ร้อยละ 64.96 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ มีพี่เรียนหรือเคยเรียน ในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4 อยู่ร้อยละ 18.46 และไม่มีพี่เรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4 อยู่ร้อยละ 81.54 จะสังเกตเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล มีพี่เรียนมาก่อน เป็นอัตราส่วนสูงกว่า

นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ. 4 ในโรงเรียนราษฎร์ ในทางตรงกันข้าม นักเรียน
นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ. 4 ในโรงเรียนราษฎร์ จะมีอัตราส่วนของการไม่มีพี่เรียน
มาก่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ. 4 ในโรงเรียนรัฐบาล

ตอนที่ 7 ภูมิฐานะของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ. 4 ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล
และโรงเรียนราษฎร์ รวมทั้งเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตารางที่ 24 แสดงเกณฑ์ในเรื่องภูมิฐานะของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ โดยแสดงเป็น
ความถี่และร้อยละ

ข้อมูลจาก	ภูมิฐานะของประชากร		รวม
	ในเมือง	ชนบท	
ประชากรในภาคใต้	741,407	3,530,267	4,271,674
	(16.66)	(83.34)	(100)

จากตัวเลขในตารางที่ 24. แสดงถึงภูมิฐานะของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ พบว่า
ประชากรในภาคใต้ ถึงร้อยละ 83.34 ที่มีภูมิฐานะอยู่ในชนบท อันจะได้นำมาเปรียบเทียบกับ
ภูมิฐานะของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ. 4 ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบถึงเรื่องของ
โอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ. 4 ในภาคใต้ของประชากรโดยทั่วไปที่มีภูมิฐานะแตกต่างกัน
ข้อมูลที่ปรากฏในตารางซึ่งนำมาใช้เป็นเกณฑ์ได้มาจาก หนังสือสำมะโนประชากรและเคหะ
พ.ศ. 2513 ภาคใต้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตารางที่ 1 หน้า 1 - 2
126 หน้า

ตารางที่ 25 แสดงถึงภูมิฐานะของนักเรียนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดย
แสดงเป็นความถี่และร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียน กำลังเรียน ม.ศ.4	ภูมิฐานะของนักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4		รวม
	ในเมือง	ชนบท	
โรงเรียนรัฐบาล	1,076 (73.50)	388 (26.50)	1,464 (100)
โรงเรียนราษฎร์	231 (44.42)	289 (55.58)	520 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	1,307 (65.88)	677 (34.12)	1,984 (100)

จากตัวเลขในตารางที่ 25 แสดงถึงภูมิฐานะของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4
สายสามัญ ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลและในโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะเห็น
ว่า นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีภูมิฐานะอยู่ในเมืองถึงร้อยละ 73.50 ในขณะที่นักเรียนใน
โรงเรียนราษฎร์มีภูมิฐานะอยู่ในเมืองเพียงร้อยละ 44.42 เมื่อพิจารณารวมกัน ทั้งนักเรียน
ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์แล้ว นักเรียนมีภูมิฐานะอยู่ในเมืองร้อยละ
65.88 มีภูมิฐานะอยู่ในชนบทร้อยละ 34.12

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของภูมิลำเนาของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับเกณฑ์ประชากร โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นส่วนย่อยละ

ข้อมูลจาก	ภูมิลำเนาของประชากรและของนักเรียน ที่กำลังเรียน ม.ศ.4		รวม	χ^2
	ในเมือง	ในชนบท		
ประชากร	16.66	83.34	100	* 48.46
กลุ่มตัวอย่าง	65.88	34.12	100	
รวม	82.54	117.46	200	

$$df = 1 \quad \angle .01 \quad \chi^2 = 6.635$$

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 26 พบว่าภูมิลำเนาของประชากรโดยทั่วไป ในภาคใต้ กับภูมิลำเนาของนักเรียนที่ไปเข้าศึกษาชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประชากรโดยทั่วไป จะมีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองร้อยละ 16.66 อยู่ในชนบทร้อยละ 83.34 ส่วนนักเรียนที่ไปเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองร้อยละ 65.88 อยู่ในชนบทร้อยละ 34.12 จะสังเกตเห็นว่า ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทถึงร้อยละ 83.34 แต่นักเรียนที่ไปเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทเพียงร้อยละ 34.12 เท่านั้น

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของภูมิลำเนาของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียน กำลังเรียนม.ศ.4	ภูมิลำเนาของนักเรียนที่กำลังเรียน ม.ศ.4		รวม	χ^2
	ในเมือง	ชนบท		
โรงเรียนรัฐบาล	73.50	26.50	100	* 17.44
โรงเรียนราษฎร์	44.42	55.58	100	
รวม	117.92	82.08	200	

$$df = 1 \quad \alpha .01 \quad \chi^2 = 6.635$$

* ถ้า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 27 พบว่าภูมิลำเนาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล กับภูมิลำเนาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองร้อยละ 73.50 ในชนบทร้อยละ 26.50 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองร้อยละ 44.42 ในชนบทร้อยละ 55.58 จะสังเกตเห็นว่า นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลจะมีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองถึงร้อยละ 73.50 ในขณะที่นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองเพียงร้อยละ 44.42

ตอนที่ 8 ผลการเรียนรู้ในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4 ในภาคใต้ทั้งใน
โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ และเกณฑ์ที่นำมาเปรียบเทียบ

ตารางที่ 28 แสดงถึงเกณฑ์เกี่ยวกับผลการเรียนในระดับชั้น ม.ศ.3 ของประชากรโดยทั่วไป
ในภาคใต้ โดยแสดงเป็นความถี่และร้อยละ

ข้อมูลจาก	ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของประชากร			รวม
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
ประชากรในภาคใต้	260 (14.26)	952 (52.41)	614 (33.33)	1,826 (100)

ตัวเลขในตารางที่ 28 แสดงถึงผลการเรียนชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนในภาคใต้โดยทั่วไป
พบว่า นักเรียนที่จบ ม.ศ.3 ในภาคใต้ จะมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด
คือร้อยละ 52.41 รองลงไปที่ระดับต่ำร้อยละ 33.33 และท้ายสุดคือระดับสูงร้อยละ 14.26

ข้อมูลในตารางข้างต้นได้มาจากการคำนวณหาอัตราเฉลี่ยผลการเรียนในภาคใต้
ของนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2519

ตารางที่ 29 แสดงถึงผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงเป็นความถี่และร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4	ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนกำลังเรียนม.ศ.4			รวม
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
โรงเรียนรัฐบาล	163 (11.19)	812 (55.73)	482 (33.08)	1,457 (100)
โรงเรียนราษฎร์	7 (1.35)	251 (48.27)	262 (50.38)	520 (100)
รวมค่าเฉลี่ย	170 (8.60)	1,063 (53.77)	744 (37.63)	1,977 (100)

จากตัวเลขในตารางที่ 29 แสดงถึงผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกออกเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับ ม.ศ.3 สูง ปานกลาง และต่ำ จากตัวเลขในตารางพบว่า นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ 55.73 รองลงมาคือกลุ่มต่ำร้อยละ 33.08 และสุดท้ายคือกลุ่มสูงร้อยละ 11.19 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ จะมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มต่ำมากที่สุดคือร้อยละ 50.38 รองลงมาคือกลุ่มปานกลางร้อยละ 48.27 และสุดท้ายคือกลุ่มสูงร้อยละ 1.35 เมื่อพิจารณารวมกันทั้งนักเรียน ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ นักเรียนมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ 53.77 รองลงไปที่คือ กลุ่มต่ำร้อยละ 37.63 และกลุ่มสูงร้อยละ 8.60

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกับเกณฑ์ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2519 โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

ข้อมูลจาก	ผลการเรียนระดับ ม.ศ.3 ของประชากร และของนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ.4			รวม	χ^2
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
ประชากร	14.26	52.41	33.33	100	1.88
กลุ่มตัวอย่าง	8.60	53.77	37.63	100	
รวม	22.86	106.18	70.96	200	

$$df = 2 \quad \alpha = .01 \quad \chi^2 = 9.210$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 30 พบว่าผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ไปเข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้กับเกณฑ์ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ในภาคใต้ปีการศึกษา 2519 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2519 อยู่ในกลุ่มปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 52.41 รองลงไปที่กลุ่มต่ำ ร้อยละ 33.33 และกลุ่มสูงร้อยละ 14.26 ส่วนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ มีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 53.77 รองลงไปที่กลุ่มต่ำร้อยละ 37.63 และกลุ่มสูงร้อยละ 8.60 จะสังเกตเห็นว่า นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2519 มีอัตราส่วนผลการเรียนอยู่ในกลุ่มสูงมากกว่านักเรียนที่ไปเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ส่วนนักเรียนที่ไปเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้มีอัตราส่วนผลการเรียนในกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำมากกว่าเล็กน้อย

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ โดยแสดงตัวเลขในการวิเคราะห์เป็นสัดส่วนของร้อยละ

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4	ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนกำลังเรียน ม.ศ.4			รวม	χ^2
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
โรงเรียนรัฐบาล	11.19	55.73	33.08	100	* 11.26
โรงเรียนราษฎร์	1.35	48.27	50.38	100	
รวม	12.54	104.00	83.46	200	

$$df = 2 \quad \alpha = .01 \quad \chi^2 = 9.210$$

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 31 พบว่า ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล กับผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลจะมีผลในการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 55.73 รองลงไปที่กลุ่มต่ำร้อยละ 33.08 และกลุ่มสูงร้อยละ 11.19 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์จะมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มต่ำมากที่สุด คือร้อยละ 50.38 รองลงไปที่กลุ่มปานกลางร้อยละ 48.27 และกลุ่มสูงร้อยละ 1.35 จะสังเกตเห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลจะมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มสูงเป็นอัตราส่วนสูงกว่่านักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มต่ำเป็นอัตราส่วนสูงกว่่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียนที่จบมาในชั้น ม.ศ.3 ทั้งนี้โดยเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นในภาคใต้
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ทั้งนี้โดยเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นในภาคใต้
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยจำแนกตามผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ทั้งนี้โดยเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นในภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ ศึกษาจากนักเรียนชั้น ม.ศ.4 สิบสามัญ ในภาคใต้ ทั้งในโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ประจำปีการศึกษา 2520 จากจังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พังงู ตรังและสงขลา จำนวน 24 โรงเรียน เป็นจำนวนนักเรียน 1,984 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสำรวจประเภทโรงเรียน ที่จบมาในชั้น ม.ศ.3 สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3

การรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการแจกแบบสอบถามให้นักเรียนตอบด้วยตนเอง

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำกับข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความถี่จากแบบสอบถาม
2. แปลงความถี่เป็นสัดส่วนร้อยละ
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริง ของประชากรในภาคใต้ ในแต่ละตัวแปร
4. ทดสอบความแตกต่างของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม แต่ละตัวแปร โดยใช้ ไค - สแควร์ (Chi-square)

สรุปผลการค้นคว้า

1. ประเภทโรงเรียน

1.1 นักเรียนที่จบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ และโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า โรงเรียนที่เปิดสอนชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่านักเรียนจะจบมาจากโรงเรียนประเภทใดก็ตาม

1.2 นักเรียนที่จบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ จะได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนรัฐบาลในภาคใต้ ปีการศึกษา 2520 จบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดมากที่สุด รองลงไปที่โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ ส่วนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4 โรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2520 จบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนราษฎร์มากที่สุด รองลงไปที่โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ และโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด

2. อาชีพบิดา

2.1 อาชีพบิดาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2520 เมื่อเทียบกับอาชีพของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ มีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งให้เห็นว่าประชากรในภาคใต้โดยทั่วไปจะมีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด คือร้อยละ 72.83 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มีร้อยละ 48.00 รองลงไปที่คือ อาชีพพรวนกรมีร้อยละ 9.35 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 12.99 อาชีพเสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวนมีร้อยละ 7.13 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 10.86 อาชีพพ่อค้ามีร้อยละ 6.58 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4

ร้อยละ 14.10 อาชีพระดับสูงและนักบริหารมีร้อยละ 2.30 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 8.59 และอาชีพนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม มีร้อยละ 1.81 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 5.46

2.2 นักเรียนที่มีความรู้แตกต่างกันจะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่าอาชีพระดับสูงและนักบริหาร บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 9.86 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 5.01 อาชีพนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 6.71 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 1.93 อาชีพพ่อค้า บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 16.85 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 6.35 อาชีพเสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการชั้นประทวน บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 11.99 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 7.71 และอาชีพกรรมกร บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 16.10 แต่บิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 4.23

3. รายได้ครอบครัว

3.1 รายได้ครอบครัวของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ กับรายได้ครอบครัวของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ มีรายได้ในครอบครัวต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน มากถึงร้อยละ 68 ถึงแม้ 1,000 บาทขึ้นไปต่อเดือนร้อยละ 32 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือนเพียงร้อยละ 27.38 แต่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไปต่อเดือนถึงร้อยละ 72.62

3.2 นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้แตกต่างกัน จะได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ ต่างก็มาจากครอบครัวที่มีรายได้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

4. การศึกษาของบิดา

4.1 ระดับการศึกษาของบิดาที่ได้นำเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ กับระดับการศึกษาของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่าประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ ไม่จบ ป.4 ถึงร้อยละ 61.89 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สาขาสามัญ ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2520 เพียงร้อยละ 10.73 จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 มีร้อยละ 32.38 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 56.40 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3 มีร้อยละ 2.35 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 9.57 จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 มีร้อยละ 1.87 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 13.86 จบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่ามีร้อยละ 0.77 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 3.37 และระดับมหาวิทยาลัยมีร้อยละ 0.74 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 6.07

4.2 นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะได้นำเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้นำเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล บิดาจะมีระดับการศึกษาไม่จบ ป.4 ร้อยละ 11.95 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ มีระดับการศึกษาไม่จบ ป.4 ร้อยละ 7.31 จบ ป.4 แต่ไม่ถึง ป.7 บิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 51.78 ส่วนบิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 69.42 จบ ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3 บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 10.38 ส่วนบิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 7.31 จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5 บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 15.78 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 8.46 จบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 3.62 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 2.69 และระดับมหาวิทยาลัย บิดาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีร้อยละ 6.49 ส่วนบิดาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ 4.81

5. จำนวนพี่น้อง

5.1 จำนวนบุตรของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ กับจำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ ส่วนใหญ่มีบุตรไม่เกิน 4 คน แต่นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ มีจำนวนพี่น้องเกินกว่า 4 คน เป็นส่วนใหญ่

5.2 จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล และจำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ ส่วนใหญ่จะมีจำนวนพี่น้องเกินกว่า 4 คนถึงร้อยละ 70 - 80

6. การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4

การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ กับการมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ มีพี่เรียนมาก่อนเป็นอัตราส่วนสูงกว่านักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ ในทางตรงข้าม นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ มีอัตราส่วนของการไม่มีพี่เรียนมาก่อน สูงกว่านักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้

7. ภูมิฐานะ

7.1 ภูมิฐานะของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ กับภูมิฐานะของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ จะมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทถึงร้อยละ 83.34 ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ จะมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทเพียงร้อยละ 34.12.

7.2 ภูมิลำเนาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ กับภูมิลำเนาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ จะมีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองถึงร้อยละ 73.50 ในขณะที่นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อ ม.ศ.4 โรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองเพียงร้อยละ 44.42

8. ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3

8.1 ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 กับเกณฑ์ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2519 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2519 ในภาคใต้ มีอัตราส่วนผลการเรียนอยู่ในกลุ่มสูงมากกว่านักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ มีอัตราส่วนผลการเรียนในกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำสูงกว่าเล็กน้อย

8.2 ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ กับผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 โรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา 2520 ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มสูงเป็นอัตราส่วนสูงกว่านักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ส่วนนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในกลุ่มต่ำเป็นอัตราส่วนสูงกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล

อภิปรายผล

1. ประเภทโรงเรียน ผลการศึกษากครั้งนี้พบว่า

1.1 นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ ในภาคใต้ มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนที่เปิดสอนชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ เปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบมาจากโรงเรียนประเภทต่างๆได้เข้าเรียนอย่างเท่าเทียมกัน หรืออีกนัยหนึ่ง โรงเรียนประเภทต่างๆ มีครูที่มีวิชาความรู้ ในการสอนอยู่ในระดับเดียวกัน มีอุปกรณ์การเรียนและแหล่งวิชาการ ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าได้เท่ากัน ทั้งนี้จะรวมไปถึงว่า แหล่งที่ตั้งโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ มีการคมนาคมสะดวก สื่อมวลชนสามารถแพร่ข่าวสารความรู้เข้าไปได้ทั่วถึง

1.2 นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ จะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเป็นเพราะ สาเหตุว่า โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด มีกฎระเบียบ การดูแลเอาใจใส่ที่เคร่งครัดกว่า ดังนั้นนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดจึงได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาลได้มากกว่า นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและโรงเรียนราษฎร์ ปัจจุบันที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งก็คือ การสอบเข้า กล่าวคือ นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 มาจากโรงเรียนราษฎร์ จะสอบเข้าเรียนต่อในชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลได้น้อยนั้น อาจเป็นเพราะว่า มาตรฐานการเรียนของโรงเรียนราษฎร์ต่ำกว่าโรงเรียนรัฐบาล ดังที่คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2517 : 43 - 73) พบว่า ในบรรดาองค์ประกอบหลายประการที่ส่งผลต่อโอกาสพัฒนาสมรรถภาพสูงสุดของผู้เรียน ประเภทโรงเรียนก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอันหนึ่ง ถ้าโอกาสเหล่านี้ต่างกัน ก็ย่อมทำให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาต่างกันด้วย

2. อาชีพบิดา

ผลการศึกษารังนี้พบว่า

2.1 นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ บิดาจะมี อาชีพแตกต่างจากประชากรในภาคใต้โดยทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ อาชีพของบิดาจะส่งผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ ของนักเรียน ประชากรในภาคใต้โดยทั่วไปจะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คือร้อยละ 72.83 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มีร้อยละ 48.00 รองลงไปคือ อาชีพกรรมกรมีร้อยละ 9.35 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 12.99 อาชีพเสมียน ลูกจ้างมีเงินเดือน ข้าราชการ การขึ้นประทวนมีร้อยละ 7.13 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 10.86 อาชีพพ่อค้า มีร้อยละ 6.58 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 14.10 อาชีพระดับสูงและนักบริหาร มีร้อยละ 2.30 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อร้อยละ 8.59 และอาชีพนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมมี ร้อยละ 1.81 แต่บุตรได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ร้อยละ 5.46 อาจกล่าวได้ว่า ประชากรใน ภาคใต้ที่ประกอบอาชีพต่างกัน จะมองเห็นความสำคัญของการศึกษาแตกต่างกัน และส่งเสริม ให้บุตรหลานได้มีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อในระดับ ม.ศ.ปลาย แตกต่างกันด้วย ผู้ได้เข้าเรียนต่อ มีแนวโน้มที่จะมาจากครอบครัวที่มีอาชีพเป็นข้าราชการและพ่อค้ามากกว่าครอบครัวที่มีอาชีพเป็น เกษตรกรและกรรมกร

2.2 นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพแตกต่างกัน จะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นการสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ บิดาจะมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด แต่เมื่อเทียบอัตราส่วนแล้ว นักเรียนโรงเรียน รัฐบาลบิดามีอาชีพเกษตรกรรมเพียงร้อยละ 38.49 ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนราษฎร์บิดามี อาชีพเกษตรกรรมถึงร้อยละ 74.76 ส่วนอาชีพอื่นบิดาของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วน สูงกว่าบิดาของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งน่าจะชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพอยู่ในระดับ สูงกว่า จะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาลได้มากกว่า เพราะบิดามี

โอกาสให้การศึกษา อบรม ดูแลเอาใจใส่มากกว่า และนักเรียนได้อยู่ใกล้ชิด สิ่งแวดล้อม
ที่ส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่า เมื่อคาดหวังไว้ดังนี้ ก็น่าที่ปีความารถทุกสาขาอาชีพ ควรที่จะได้
เห็นความสำคัญของบุตรหลานในฐานะเป็นทรัพยากรอันมีค่าของประเทศที่ควรให้การดูแล รักษา
ส่งเสริมให้เจริญเติบโตไป

3. รายได้ครอบครัว

ผลจากการศึกษากลับนี้พบว่า

3.1 รายได้ครอบครัวของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ แตกต่างจากราย
ได้ครอบครัวของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า รายได้ครอบครัวของประชากรที่ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน
มีถึงร้อยละ 68 ในขณะที่นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มีรายได้ครอบครัวตั้งแต่ 1,000
บาทขึ้นไปต่อเดือนร้อยละ 72.62 ซึ่งแตกต่างกันอย่างตรงข้าม องค์ประกอบนี้เอง ก็นับเป็น
ปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อโอกาสของนักเรียน ดังที่ สจค อุดรธานี (2513) ได้ศึกษาพบองค์ประกอบ
ที่ทำให้เด็กไม่เข้าศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ว่ามีดังนี้คือ

1. รายได้ครอบครัวปีละประมาณ 2,000 - 4,000 บาท
2. เด็กกลุ่มที่จะไม่เรียนต่อส่วนใหญ่จะมีหนังสือเรียนไม่ครบ สมุดไม่พอ
เครื่องเขียนไม่ครบ เมื่อต้องการเครื่องเขียนใหม่ เด็กเหล่านี้ต้องรอเป็นเวลานานหลายวัน
3. เด็กกลุ่มที่ไม่เรียนต่อส่วนมากมีเครื่องแบบนักเรียนคนละ 2 ชุด
ที่มีเพียงชุดเดียวมีมากเป็นอันดับรองลงมา
4. เด็กกลุ่มที่จะไม่เรียนต่อส่วนมากเคยขาดเรียนเพื่อช่วยผู้ปกครอง
ทำงาน ซึ่งเป็น งานภายในบ้านและรับจ้างนอกบ้านรวมกัน

3.2 นักเรียนที่มีรายได้ครอบครัวแตกต่างกัน จะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4
ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 เป็นการขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ใน

โรงเรียนราษฎรจะมีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือนและเกินกว่า 5,000 บาทต่อเดือน เป็นอัตราส่วนสูงกว่า รายได้ครอบครัวของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียน รัฐบาล ส่วนรายได้ครอบครัวในระดับอื่นของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วนสูงกว่า ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รายได้ครอบครัวมีได้เป็นอุปสรรคต่อการที่นักเรียนจะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร เมื่อเป็นดังนี้ สิ่งที่ต้องตระหนักในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อก็คือ แหล่งที่ผู้ปกครองและโรงเรียนสามารถร่วมมือกันให้การดูแล เอาใจใส่นักเรียนของตน

4. การศึกษาของบิดา

ผลจากการศึกษารังนี้พบว่า

4.1 ระดับการศึกษาของบิดานักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้กับระดับการศึกษาของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ไม่จบชั้น ป.4 ถึงร้อยละ 61.89 ในขณะที่บิดาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ ไม่จบชั้น ป.4 เพียงร้อยละ 10.73 ส่วนการศึกษาในระดับอื่น บิดาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 มีอัตราส่วนสูงกว่าประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ ทุกระดับการศึกษา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อยจะมีโอกาสในการเข้าเรียนต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้น้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบิดาไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาในระดับ ม.ศ.ปลาย หรือไม่สามารรถให้คำแนะนำช่วยเหลือบุตรในเรื่องการศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องตามที่ ศิริ วรศิริ (2513) ได้สำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณ บ่อนไก่ ตำบลลุมพินี อำเภอบุพมวัน จังหวัดพระนคร พบว่า ในแหล่งชุมชนหนาแน่น ถ้าบิดามีการศึกษาและอาชีพมีรายได้สูง บุตรหลานก็จะมีการศึกษาสูงกว่า ถ้าบิดามีการศึกษาระดับต่ำและอาชีพระดับกรรมกร บุตรหลานจะมีการศึกษาระดับต่ำกว่า

4.2 นักเรียนที่มีบิดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะได้เข้าศึกษาต่อ ชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาคใต้ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นการขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นั้นย่อมชี้ให้เห็นว่า

การศึกษาของบิดามารดาได้เป็นอุปสรรคต่อการที่บุตรจะได้อ่านศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียน
รัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ การได้อ่านศึกษาต่อ น่าจะขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน
เองเป็นส่วนใหญ่ แต่จะเป็นการกีดกันถ้าที่บ้านและโรงเรียนจะไ้ร่วมมือกัน ในอันที่จะส่ง
เสริมนักเรียนของตนให้มีความทะเยอทะยานที่จะเรียนต่อไปสูงขึ้น

5. จำนวนพี่น้อง

ผลจากการศึกษาค้นคว้า

5.1 จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในภาค
ใต้ กับจำนวนบุตรของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ผลจากการวิจัยพบว่า ครอบครัวที่มีบุตรมากมีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4
สายสามัญ ในภาคใต้ มากกว่าครอบครัวที่มีบุตรน้อย กรณีนี้อาจเป็นไปได้ว่า มีพี่น้องหลายคน
ได้มีโอกาสปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหาในการเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
เพราะได้มีการแข่งขันกันเองระหว่างพี่น้องในเรื่องของการเรียน

5.2 จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ
ในโรงเรียนรัฐบาลและจำนวนพี่น้องของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ใน
โรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นการขัดแย้งกับ
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ จำนวนพี่น้องมากหรือน้อย มีได้เป็นอุปสรรคต่อการได้เข้าศึกษาต่อ
ชั้น ม.ศ.4 สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ในภาคใต้ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า
การที่นักเรียนจะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ ครอบครัว
ของนักเรียนยึดหลักบุตรคนแรกส่งไปศึกษาที่ไหนบุตรคนต่อไปก็ส่งไปที่เดียวกัน หรือสนิทสนมกับ
ผู้บริหารของโรงเรียนไหนก็ส่งไปที่นั่น

6. การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนในโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนชั้น ม.ศ.4

ผลจากการศึกษาค้นคว้า

การมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนชั้น ม.ศ.4

สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาลกับการมีพี่เรียน เคยเรียน หรือไม่มีเรียนของนักเรียนที่เข้าเรียนชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เป็นการสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ที่เปิดสอนชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในภาคใต้ นั้น มีหลักเกณฑ์ในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน เช่น ถ้าใบกรณีที่มีการสอบเข้า นักเรียนที่มีพี่เรียนหรือเคยเรียน จะสามารถเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลได้มากกว่า ย่อมเป็นได้ในการที่ได้มีการให้คำแนะนำถึงแนวทางในการสอบการดูหนังสือ จากที่มาก่อน ในขณะที่โรงเรียนราษฎร์ไม่เข้มงวดในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อเท่าใดนัก เพราะมุ่งถึงปริมาณมากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่น่าจะเป็นไปได้ก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนระหว่างพี่กับน้อง กล่าวคือ พี่เรียนก็สามารถเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลได้มาก่อน น้องก็มีแนวโน้มที่จะเรียนดี และสามารถเข้าเรียนได้ในโรงเรียนรัฐบาลตามพี่ด้วย ปัจจัยอีกอันหนึ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องในระบบการศึกษา คือ ระบบการฝากเรียน กล่าวคือ บิดามีฐานะร่ำรวยเคยให้การช่วยเหลือต่อโรงเรียนมาก่อน หรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานระดับสูง แม้ว่าบางทีบุตรไม่สามารถผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อได้ ก็ให้ระบบการฝากเข้าศึกษาต่อ ซึ่งเรื่องนี้ถึงจะไม่มีหลักฐานปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ว่า เป็นสิ่งที่กระทำกันอยู่ เพียงแต่จะมากหรือน้อยเท่านั้นเอง

7. ภูมิลำเนา

ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

7.1 ภูมิลำเนาของประชากรโดยทั่วไปในภาคใต้ กับภูมิลำเนาของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ประชากรในภาคใต้ที่บุตรหลายได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในภาคใต้ จะมีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองเป็นส่วนใหญ่ ทั้งๆที่ประชากรในภาคใต้ทั้งหมดแล้วมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทถึงร้อยละ 83.34 น่าจะให้เห็นว่า ยิ่งขาดความเท่าเทียมกันในเรื่องโอกาสการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในภาคใต้ ระหว่างประชากรที่อยู่ในเมืองกับชนบท ซึ่งน่าจะมีสาเหตุได้

หลายประการ เช่น การขาดแคลนทุนในการส่งบุตรหลานมาเรียน การคมนาคมไม่สะดวก ขาดสิ่งแวดลอมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียน เหมือนกับที่ มูโจวิก (Mujovic, 1968 : 7) ศึกษาสภาพการศึกษาในเมืองมอนเตเนโกร พบว่า นักเรียนที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมเนื่องมาจาก ระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนไกลเกินไป

7.2 ภูมิลาเนาของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับภูมิลาเนาของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งให้เห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในโรงเรียนรัฐบาลจะมีภูมิลาเนาอยู่ในเมืองมากกว่า ส่วนนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 สายสามัญในโรงเรียนราษฎร์ จะมีภูมิลาเนาส่วนใหญ่อยู่ในชนบท เหตุผลที่น่าจะทำให้เกิดความแตกต่างกันก็คือ นักเรียนที่อยู่ในเมืองใกล้ชิดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้า และครูอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ก็อยู่ในเมือง เมื่อนักเรียนมีปัญหา สามารถติดต่อสอบถามได้ทันที นอกจากนั้นในโรงเรียนรัฐบาลบางแห่ง เปิดหลักการรับนักเรียนโดยพิจารณาจากนักเรียนที่มีภูมิลาเนาอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับโรงเรียนก่อน ดังนั้น นักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อ ส่วนใหญ่จึงอยู่ในเมือง

8. ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3

ผลจากการศึกษารังนี้พบว่า

8.1 ผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในภาคใต้ กับเกิดผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2519 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนในภาคใต้ ซึ่งจบชั้น ม.ศ.3 และมีผลการเรียนอยู่ในกลุ่มสูง ปานกลางและต่ำ ต่างก็มีความสนใจในการเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และโรงเรียนที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้ ก็เปิดโอกาสให้เท่าเทียมกัน ซึ่งระบบการเรียนปัจจุบันมีการเรียนซ่อมเสริมได้ ในกรณีที่สอบตกวิชาใดวิชาหนึ่ง ดังนั้นแม้ว่านักเรียนที่จบชั้น ม.ศ.3 จะมีผลการเรียนไม่ดี ก็มีความมั่นใจว่าตนเองสามารถเรียนชั้น ม.ศ.4 ได้ ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าศึกษาต่ออย่างทั่วถึง ก็คือ การ impart เรียนสำเร็จรูป (Module) ซึ่งนักเรียนสามารถ

ศึกษาค้นคว้าเองได้

8.2 ผลการเรียนรู้ในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาล กับผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 ของนักเรียนที่ได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนราษฎร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นย่อมชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง มีทางได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ตามลำดับอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลไ้มากกว่า ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ บัญญัติประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนซึ่งมีผลการเรียนในชั้น ม.ศ.3 อยู่ในระดับต่ำไม่สามารถเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลได้ก็คือ ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อโดยการสอบแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ช่วยให้เห็นถึงโอกาสการเข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ของนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 ในภาคใต้ ปีการศึกษา 2519 และการที่นักเรียนจะได้เข้าศึกษาต่อชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ ดังนั้นจึงขอเสนอแนะดังนี้คือ

1. ในโรงเรียนที่เปิดสอนนักเรียนในชั้น ม.ศ.3 โดยเฉพาะโรงเรียนประจำอำเภอประจำตำบล ควรจะได้มีการจัดทอให้ข่าวสาร ข้อมูลทางการศึกษาแก่บิดามารดาของนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการศึกษา
2. ทางรัฐบาลน่าจะได้จัดสรรงบประมาณตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาแก่โรงเรียนในชนบท เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้ทัดเทียมกับในเมือง อันจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนในชนบทได้มีการศึกษาต่อสูงขึ้นโดยทางอ้อมอีกด้วย
3. ควรจะได้มีการควบคุมโรงเรียนราษฎร์อย่างใกล้ชิด ในด้านคุณภาพของการเรียนการสอน และด้านความประพฤติของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะได้อีกศึกษาเพิ่มเติมถึงผลการเรียนเมื่อนักเรียนขึ้นมาเรียนในชั้น ม.ศ.4 แล้วด้วย
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปในตัวแปรหนึ่ง ๆ น่าจะได้นำมาศึกษาเปรียบเทียบกับทั้งภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคใต้
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะได้อีกศึกษาถึงโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท
4. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้อีกการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมอีก เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนของนักเรียน อุปกรณ์สำหรับครูผู้สอน จำนวนเวลาเรียน จำนวนนักเรียน ช่วงเวลาเรียนเช้า - บ่าย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิ์พานิชย์ รายงานสำหรับนักวางแผนการศึกษา สำนักเลขาธิการ คณะกรรมการ
การวิจัยแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ 2515.
- กอ สวัสดิ์พานิชย์ เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาหลักสูตรมัธยมศึกษา 2518, 67 หน้า.
- กอ สวัสดิ์พานิชย์ เอกสารประกอบการสัมมนาครูใหญ่ - อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา
หัวราชอาณาจักร กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2513.
- คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 2517, 294 หน้า.
- จิตรรา พงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรม
เสริมหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา ปริญญานิพนธ์ คม. แผนกวิชามัธยมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 139 หน้า.
- ณรงค์ฤทธิ์ ศรีรัตโนภาส การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง โรงพิมพ์การศาสนา 2516.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.5
และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับความสำเร็จ
ในการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศิลปากร ปริญญานิพนธ์ คม.
แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 122 หน้า.
- ช่วง บัณฑิต แนวโน้มการจัดการศึกษาของประเทศไทย เอกสารการสัมมนาครูใหญ่
โครงการวัดผลการศึกษาระดับการศึกษา 1 2514, 56 หน้า.
- บุญเรียง ศรีคำพร ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ.3 และชั้น ม.ศ.5 ของนักเรียน
หญิงเดียวกัน ปริญญานิพนธ์ คม. แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2512, 135 หน้า.
- ปวย อึ้งภากรณ์ เอกสารการศึกษา กองโรงเรียนมัธยม โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
2518.

- มนัสวี อุณหนันท์ การวางแผนครอบครัวกับการพัฒนากำลังตน โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว 2517.
- มยุรี ศรีชัย ระดับการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่สอง ปรินิพนธ์ คม. แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 61 หน้า.
- มหาวิทยาลัยของรัฐ, ทบวง ส่วนนักนายกรัชมณตรี รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2518.
- วรรณ พรมบุรณย์ การศึกษาลักษณะของการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่การศึกษา 2511 ของนักกีฬาทีมโรงเรียนและผู้ที่ไม่ใช่ในนักกีฬาในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 116 หน้า.
- วรรณรัตน์ อิงสุประเสริฐ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของแต่ละภาคการศึกษา ปรินิพนธ์ คม. แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 112 หน้า.
- วีระ วงศ์สรรค์ เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่สอง ปรินิพนธ์ คม. แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 75 หน้า.
- ศิริ วรศิริ สำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณย่านเก่า ตำบลลุมพินี จังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 44 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา รายงานการวิจัยเหตุที่เด็กไม่ได้เข้าสอบในโรงเรียนประชาบาลในจังหวัดกาญจนบุรี 2507 - 2508 รายงานการวิจัยฉบับที่ 3 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2509.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา 2513.
- สังข์ อุทรนันท์ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาวะเกี่ยวกับตัวเด็กบางประการที่ทำให้เด็กไม่สามารถเข้าเรียนต่อในชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษาภาคบังคับจังหวัดเชียงใหม่ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 172 หน้า.

- สมใจ หอมเย็น การเปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาวะส่วนตัวของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ เกี่ยวกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
ปริญญาโท ฅม. แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 166 หน้า.
- สมพงษ์ มั่นระวัง การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2519, 124 หน้า.
- สมพงษ์ อาภาพันธุ์ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญาโท กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519, 124 หน้า.
- อารีรัตน์ บุญญลักษณ์ คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ปริญญาโท ฅม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 84 หน้า.
- ← Astin, A.W., "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropout Among High Aptitude Student", Journal of Educational Psychology, 55 : 219 - 227, 1964.
- Chowdhury, P., Report of An Investigation Into the Problem of Wastage and Stagnation in Primary School in the District of 24 Parganas, Calcutta Directorate of Education, Government of West Bengal, 1965.
- Coster, J.K., "Some Characteristics of High School Pupils from Three Income Groups", Journal of Educational Psychology, 50 : 50 - 62, April, 1959.
- Desena, Paul A., "Problem of Consistent Over, Under and Normal Achieving College Students as Identified by the Mooney Problem Checklist", The Journal of Educational Research, 59 : 351 - 355, April, 1966.
- Douglas, Earl Charles, "The Academic Achievement of College Athletes and Non - Athletes from Four Ethnic Groups", Dissertation Abstracts, 29 : 4371, 1969.
- Floud, Jean, and Halsey, A.H., "Social Class, Intelligence Tests, and Selection for Secondary School", Education, Economic and Society, 5 th ed., the Free Press of Glencoe, Inc., New York, 1969.
- Green, Thomas, Educational Planning in Perspective, Science and Technology Press Limited, England, 1971.

- Hamilton, Mary Jane Green, "A Study of Dropouts from the White Public Secondary School of South Carolina", Dissertation Abstract, 24 : 4063, April, 1964.
- Humphrey, Robert D., "The Relationship of Participation in Out of School Activities to School Achievement", Thesis Abstract, Series No.11, School of Education Indiana University, 1960.
- Jencks, Christopher, "Social Stratification and Higher Education", Financing Higher Education, The American College Testing Program, 1971.
- Mcquary, J.P., "Some Relationship Between Non - Intellectual Characteristics and Academic Achievement", Journal of Educational Psychology, 44 : 215 - 228, April, 1953.
- Myers, R.C., "Biographical Factors and Academic Achievement, An Experimental Investigation", Educational and Psychological Measurement, 12 : 415 - 426, 1952.
- OECD, Equal Educational Opportunity, Center of Educational Research and Innovation, France, 1971.
- Ronald, Earl Arther Jackson, "Selected Relationship Between Activity Participation and Scholastic Achievement for Kansas State University Student", Dissertation Abstracts, 25 : 5151, 1955.
- Smoke, Emil E., A Comparison of Graduates and Non - Graduates of the Cases of 1951 at Indiana University, Doctor's Thesis, School of Education Indiana University, 1957.
- Sukhendra, Lal Chopra, "Family Size and Sibling Position As Related to Measured Intelligence and Academic Achievement", The Journal of Social Psychology, 70 : 133 - 137, 1966.
- Sullivan, Floy Walter, "A Study of Holding Power of Two Selected Negro High School of Atlanta, Georgia", Dissertation Abstracts, 25 : 2327, October, 1962.
- Thailand. Ministry of Education, Current and Projected Education Programs for Thailand, Publication No. 9, Educational Planning Office, 1966, 257 pp.
- UNESCO, Asia, Arab States, Africa Education and Progress, Paris, 1961.

X
Wilson, Joself Earnest, "Withdrawals from Three Selected High School for Colored Youth in Ouachita Parish School System, Louisiana", Dissertation Abstract, 23 : 4177, May, 1963.

X Wolford, Earl Melvin, "An Analysis of Selected Educational Philosophies as Pertinent to Dropout Problem", Dissertation Abstract, 25 : 2561 - 2, April, 1965.

Zaller, Robert H., Lowering the Odds on Student Dropouts, Prentice - Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 1966.

ภาคผนวก ก.

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ประชากร กับกลุ่มตัวอย่าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของภูมิลำเนา นักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกับเกณฑ์ประชากร

ข้อมูลจาก	ภูมิลำเนาของประชากรและของนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ.4		รวม	χ^2
	ในเมือง	ชนบท		
ประชากร	16.66	83.34	100	* 48.46
กลุ่มตัวอย่าง	65.88	34.12	100	
รวม	82.54	117.46	200	

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบความแตกต่างของความถี่ได้จากข้อมูล

$$\chi^2 = n \left(\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \frac{f_{ij}^2}{f_{i.} \cdot f_{.j}} - 1 \right)$$

$$= 200 \left[\frac{(16.66)^2}{100 \times 82.54} + \frac{(83.34)^2}{100 \times 117.46} + \frac{(65.88)^2}{100 \times 82.54} + \frac{(34.12)^2}{100 \times 117.46} - 1 \right]$$

$$= 200(0.0263 + .5911 + .5258 + .0991 - 1)$$

$$= 48.46$$

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างภายในกลุ่มตัวอย่าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้
- ตารางที่ 27 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของภูมิลำเนาของนักเรียน ม.ศ.4 ในภาคใต้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระหว่างนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์

โรงเรียนที่นักเรียน กำลังเรียน ม.ศ.4	ภูมิลำเนาของนักเรียนกำลังเรียนม.ศ.4		รวม	χ^2
	ในเมือง	ชนบท		
โรงเรียนรัฐบาล	73.50	26.50	100	* 17.44
โรงเรียนราษฎร์	44.42	55.58	100	
รวม	117.92	82.08	200	

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบความแตกต่างของความถี่ได้จากข้อมูล

$$\begin{aligned}
 \chi^2 &= n \left[\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \frac{f_{ij}^2}{f_{i.} \cdot f_{.j}} - 1 \right] \\
 &= 200 \left[\frac{(73.50)^2}{100 \times 117.92} + \frac{(26.50)^2}{100 \times 82.08} + \frac{(44.42)^2}{100 \times 117.92} + \frac{(55.58)^2}{100 \times 82.08} - 1 \right] \\
 &= 200 (.4581 + .0855 + .1673 + .3763 - 1) \\
 &= 17.44
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ข

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

24 ธันวาคม 2520

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านนักเรียน ที่รักยิ่ง

ด้วยข้าพเจ้า นายนิมิตร อัสวรัตน์ นิสิตปริญญาโทสาขาการมัธยมศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โอกาสเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามประเภทโรงเรียน สถานภาพส่วนตัว และผลการเรียนของนักเรียนในภาคใต้ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นงานในโครงการของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ปี 2520 เพื่อนำผลการวิจัยเรื่องนี้เป็นแนวทางปรับปรุง และจัดสรรให้นักเรียนมีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เท่าเทียมกันยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ตรงตามสภาพความเป็นจริงที่สุด ข้อมูลที่ท่านตอบตรงตามความเป็นจริงเท่านั้น จึงจะทำให้วิทยานิพนธ์เรื่องนี้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ และเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษ และขอเรียนว่า ข้อมูลนี้จะไม่มีการเผยแพร่เพื่อนต่อโรงเรียนและตัวท่านแต่อย่างใด เพราะผู้วิจัยมุ่งศึกษาเป็นส่วนรวมเท่านั้น

ด้วยความนับถือ

นายนิมิตร อัสวรัตน์

แบบสอบถาม (ม.ศ.4)

- คำชี้แจง
1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนว และวางแผนการศึกษา
 2. แบบสอบถามนี้ถือเป็นความลับทางวิชาการ จะไม่นำไปเปิดเผย จึงขอความกรุณาตอบให้ตรงต่อความเป็นจริงที่สุด
 3. การตอบแบบสอบถาม ให้ตอบทุกข้อทุกตอน

คำสั่ง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่กำหนดให้

ตัวอย่าง นักเรียนนับถือศาสนาอะไร ?

- ☐ พุทธ
☐ คริสต์
☐ อิสลาม
☐ พราหมณ์

ถ้านักเรียนนับถือศาสนาพุทธ ก็ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่อง
หน้าคำว่า พุทธ ดังตัวอย่างข้างต้น

เริ่มตอบแบบสอบถามได้

1. ปัจจุบันนักเรียนกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน.....
อำเภอ..... จังหวัด.....
2. ขณะนี้กำลังเรียนชั้น.....
3. โรงเรียนของนักเรียนเป็นโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์ ?
☐ โรงเรียนรัฐบาล
☐ โรงเรียนราษฎร์

4. นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาจากโรงเรียนประเภทใด ?

- ☐ โรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัด
- ☐ โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ
- ☐ โรงเรียนราษฎร์

5. โรงเรียนที่นักเรียนจบชั้น ม.ศ.3 มาเป็นโรงเรียนชนิดใด ?

- ☐ สหศึกษา
- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

(จากข้อ 6 - 8 ในกรณีที่ไม่มีการให้ชื่ออาคารหรือผู้ปกครองแทน)

6. บิดาของนักเรียนประกอบอาชีพประเภทใด ?

- ☐ ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่
- ☐ กรรมกรรับจ้าง เช่น สามล้อ คนงานก่อสร้าง
- ☐ ช่างฝีมือ เช่น ช่างไม้ ช่างโลหะ ช่างตัดเสื้อผ้า ช่างเสริมสวย ฯลฯ
- ☐ พ่อค้าขายของในตลาดสดหรือหาบเร่
- ☐ พ่อค้าร้านชำ (มีร้านเป็นของตนเอง)
- ☐ พ่อค้าขายส่ง ร้านใหญ่
- ☐ เจ้าของโรงสี โรงเลื่อย นายธนาคาร เจ้าของโรงงาน
- ☐ เสมียน พนักงาน ข้าราชการชั้นตรีลงมา
- ☐ ข้าราชการชั้นโทขึ้นไป
- ☐ ครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
- ☐ ครูโรงเรียนประชาบาล
- ☐ แพทย์ อนามัย วิศวกร สถาปนิก ผู้พิพากษา

- ☐ ข้าราชการที่เป็นหัวหน้างาน เช่น ผู้อำนวยการ ปลัดจังหวัด
- ☐ ทหาร ยศ(โปรกระบุ).....
- ☐ ตำรวจ ยศ(โปรกระบุ).....

7. บิดาของนักเรียนมีรายได้ประมาณเดือนละเท่าไร ?

- ☐ ต่ำกว่า 1,000 บาท
- ☐ ตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 2,000 บาท
- ☐ ตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 3,000 บาท
- ☐ ตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 5,000 บาท
- ☐ เกินกว่า 5,000 บาท ขึ้นไป

8. บิดาของนักเรียนจบการศึกษาระดับใด ?

- ☐ ไม่จบชั้น ป.4
- ☐ จบชั้น ป.4 แต่ไม่เกิน ป.7
- ☐ จบชั้น ป.7 แต่ไม่ถึง ม.ศ.3
- ☐ จบ ม.ศ.3 แต่ไม่ถึง ม.ศ.5
- ☐ จบ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า เช่น ป.กศ. ป.ป. มัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ
- ☐ จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า เช่น ป.กศ.สูง, อ.กศ. พ.ม. ป.วส.
- ☐ จบปริญญาตรี
- ☐ จบสูงกว่าปริญญาตรี

9. มารดาของท่านมีรายได้ประมาณเดือนละเท่าไร ? (ถ้ามีรายได้)

- ☐ ไม่เกิน 500 บาท
- ☐ สูงกว่า 500 บาท แต่ไม่เกิน 1,000 บาท
- ☐ สูงกว่า 1,000 บาท แต่ไม่เกิน 2,000 บาท

- ☐ สูงกว่า 2,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000 บาท
☐ สูงกว่า 3,000 บาท
10. ครอบครัวของท่านมีรายได้พิเศษประมาณเดือนละเท่าไร ? (ถ้ามี)
- ☐ ประมาณเดือนละ.....บาท
11. นักเรียนมีเพื่อนร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนักเรียนรวมทั้งตัวนักเรียนเองด้วยกี่คน ?
- ☐ ไม่เกิน 4 คน
☐ เกินกว่า 4 คนขึ้นไป
12. นักเรียนมีเพื่อนร่วมบิดามารดา เคยเรียนหรือกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่ในปัจจุบันหรือไม่
- ☐ มี
☐ ไม่มี
13. สถานที่ครอบครัวของนักเรียนตั้งอยู่ในปัจจุบัน อยู่ในข้อใด ?
- ☐ อยู่ในเขตเทศบาลตัวจังหวัด
☐ อยู่ในบริเวณตัวจังหวัดแต่อยู่นอกเขตเทศบาล (ไม่ห่างไกลจากเขตเทศบาล)
☐ อยู่ต่างอำเภอแต่อยู่ในเขตสุขาภิบาล
☐ อยู่ในชนบทห่างไกลออกไปจากตัวอำเภอ หรือจังหวัด
14. ผลการสอบไล่ปลายปีของนักเรียนในชั้น ม.ศ.3 นักเรียนได้รับเกรดเฉลี่ยหรือคะแนนกี่เปอร์เซ็นต์ ?
- เกรด.....(ในกรณีดีโรงเรียนในระบบเกรด)
เปอร์เซ็นต์ (ในกรณีดีโรงเรียนใช้ระบบเปอร์เซ็นต์)

ขอขอบคุณ

นายเผ็ตร อัสวรัตน์

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชีวประวัติ

นายนิมิตร อัสวรัตน์ เกิดเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2493
ณ บ้านเลขที่ 494 ถนนศรีอุทัย อำเภอเมืองฯ จังหวัดอุทัยธานี

ประวัติการศึกษา

ประถมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนวัดหลวงราชวาสน อำเภอมือเือง
 จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2503

ประถมศึกษาตอนปลาย : โรงเรียนเมืองอุทัยธานี อำเภอเมืองฯ
จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2506

มัธยมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนอุทัยวิทยเวท อำเภอบึงสามพัน
จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2509

มัธยมศึกษาตอนปลาย : โรงเรียนการช่างอุทัยธานี อำเภอเมืองฯ
จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2512

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง : วิทยาลัยครูนครสวรรค์
จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2514

ปริญญาการศึกษาบัณฑิต : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
ปีการศึกษา 2516 . (สาขามัธยมศึกษา
วิชาเอกสังคมศึกษา)

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ปีการศึกษา 2520 (สาขาหลักสูตรและการ
สอน การมัธยมศึกษา)

๒๓ หน้าที่การงาน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ อำเภอทัพทัน
จังหวัดอุทัยธานี